

చందమామ

విల్లల కథల మాసపత్రిక

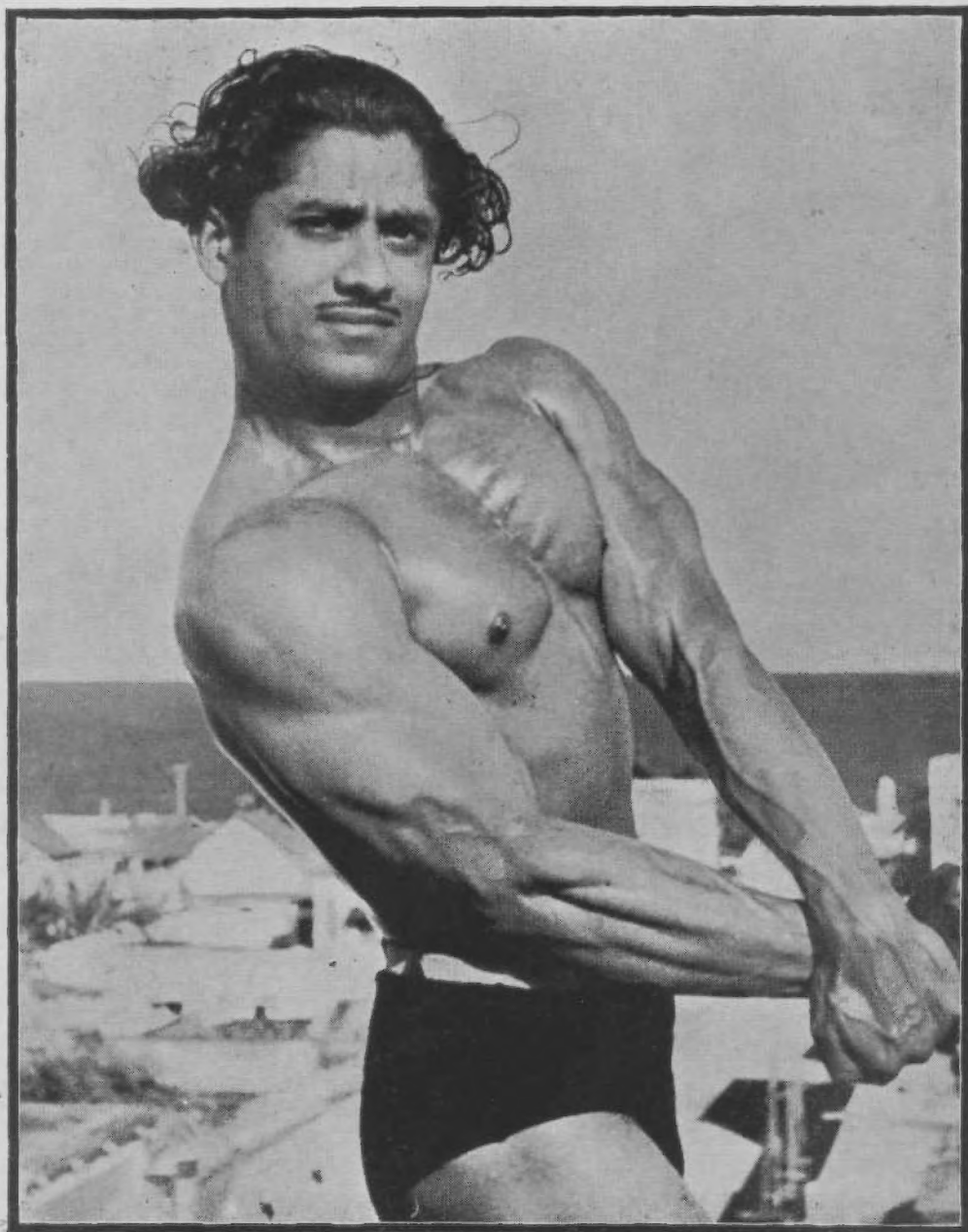
1st May '57

50

PAISE

8

in 5

బహుమతి
పొందిన వ్యాఖ్య

'నిజము వ్యాయామంబు...

పంపినవారు :
S. T. V. S. D. అయ్యంగార్

జానకి లక్ష్మి

టాయ్లెట్ సబ్బును వాడుచున్నది

"అది వాకు తెలిసియున్నట్టి అతి తెల్లని. అతి శుద్ధమైన సబ్బు"

జలన చిత్రములందు విజయమును నిలుపుకొనుటకు కేవలం విలుములందు పని చేయుటే చాలదు అని జానకి ఎరుగును. ఉదాహరణకు, ఆమె తన కోమలమైన చర్మ పౌండర్యమునట్లు చాల శ్రద్ధవహించును. ఆమె ఎల్లప్పుడూ లక్ష్మి టాయ్లెట్ సబ్బును వాడుటవల్ల దాని మనోహరత్వమును నిలుపుకొనును.

ఎంతో తెల్లనిది, ఎంతో శుద్ధమైనది — లక్ష్మి టాయ్లెట్ సబ్బు రూపిగా చర్మ పౌండర్యమును కాపాడునట్టిది.

అతి మందరమైన సిసీమా తారలు దీనినే వాడుదురు. కనుక మీరున్నా వాడుడు.

లక్ష్మి టాయ్లెట్ సబ్బు

సిసీమా తారలకు పౌండర్యమునిచ్చు సబ్బు

LTS. 514-50 TL

చందమామ

ఈ సంచికలో కథలు - వింతలు - విశేషాలు

లోకంతీరు	... 4	మిత్రభేదం (గేయకథ)	... 43
ముగ్గురు మాంత్రికులు	... 9	గాడిద జోస్యం	... 46
పిశాచాలదిబ్బ	... 17	భువనసుందరి - 8	... 49
వింత తిరుప్పులు	... 25	నావికుడు సిండ్ బాద్	... 58
స్వయంప్రభ	... 34	పాములు	... 66

ఇవిగాక ఇంద్రజాలం, చిత్ర కథ, ఫోటో శిర్దికల పోటీ, వార్తలు - విశేషాలు, మొదలైన మరి ఎన్నో ఆకర్షణలు.

రవి టాయ్ లెట్స్ ను వాడండి

రవి గ్లిసరిన్ సోపు:

మీ అందమును వర్చస్సును కాపాడును.

రవి వెజిటబుల్ హేరాయిల్:

మీ కేశములను విరివిగా పెంపొందించును.

రవి స్నో:

మీ ముఖవిలాసమును అభివృద్ధి చేయును.

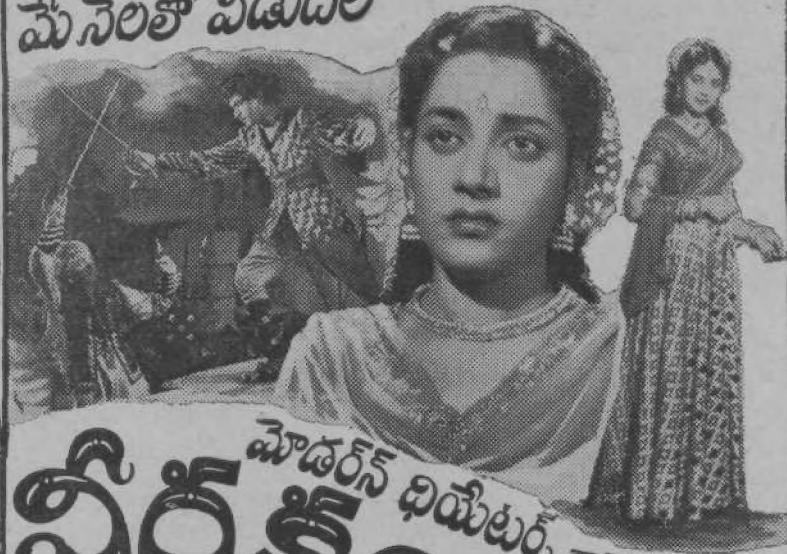

సోల్ ఏజంట్లు:

ది న్యూస్టార్ & కంపెనీ,

తండ్రియార్పేట :: మద్రాసు-21

మేనెలలో విడుదల

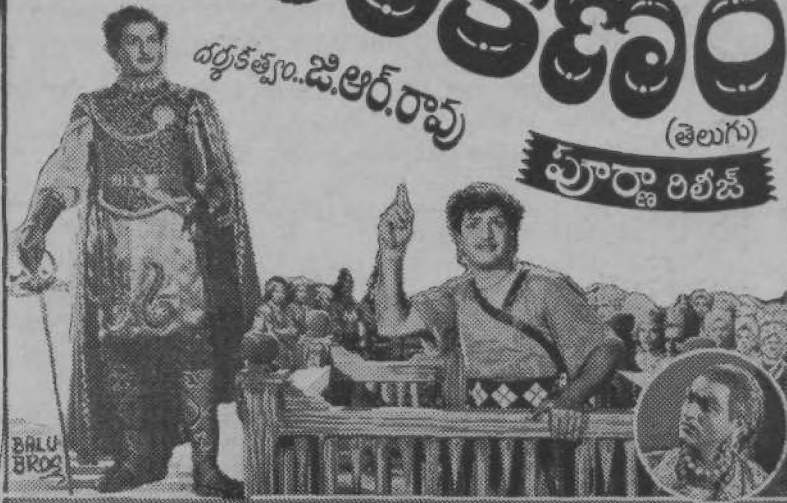
వీర కంకణం

మోడర్న్ థియేటర్ వారి

దర్శకత్వం.. జి.ఆర్.రావు

(తెలుగు)

పూర్ణా రిలీజ్

ఒక చక్కని 'కోడక్' కెమేరాతో మీ చిత్రములు తీసి మీతో

వారం, పది రోజులు నెలపు మీద వెడుతున్నారా? ఒక 'కోడక్' కెమేరాను మీతో తీసుకువెళ్లడం మరవకండి. దానితో మీ నెలవులలోని విశేషములను రమ్యమైన చిత్రములు తీసి మీతో తెచ్చుకోండి. మీరు కోరినప్పుడల్లా, వాటిని చూసుకొని ఆనందించవచ్చునుగదా!

'కోడక్' కెమేరా మరియు ఫిల్ముతో తేజోవంతమైన చిత్రములను తీయుట ఎంతో సులభము మరియు సరదాగా కూడ ఉంటుంది. మీ కోడక్ డీలరు శ్రేష్ఠమైన లెన్సులు, మార్పుకుండుకు వీలైన షట్టర్ వేగములుగల సరసమైన ధరలో దొరకే కెమేరాలను మీకు చూపుటకు ఎల్లప్పుడూ సిద్ధమే! వానిని నేడే చూడండి!

ఏ వెలుగులోనైనా సరే మిక్కిలి చక్కని చిత్రములను తీయుటకు కోడక్ 'వెరిక్రోమ్' పాన్ ఫిల్మును వాడండి. కోడక్ 'ఎక్టాక్రోమ్' లేక 'కోడాక్రోమ్' ఫిల్ము దివ్యమైన ఫుల్ కలర్ ట్రాన్స్ పేరెస్పిన్స్ తీయుటకు అనుచైనవి.

కోడక్ 'రెటినెట్' కెమేరా — చక్కని మీనియేచర్ కెమేరా, అద్భుతముగ చిన్నది మరియు తీసుకొని పోవుటకు వీలైనది. త్వరితమైన f3.5 లెన్సు, కాంపర్-రేషిక్ షట్టర్ (1/500 సెకెండ్) మరియు లైట్ వేల్వ్యూ సెటింగులు గలవు. కేసుతో సహా ... రు. 270/- ప్లాష్ హార్డ్ ... రు. 50/8

ధరలలో అమ్మకపు
వప్పు చేర్చబడలేదు

కోడక్ లిమిటెడ్ (ఇంగ్లండులో పంపిణీకరణ; కంపెనీ సభ్యుల బాధ్యత పరిమితము) బొంబాయి - కలకత్తా - ఢిల్లీ - మద్రాసు

చక్కని, స్పష్టమైన చిత్రములు కావాలంటే

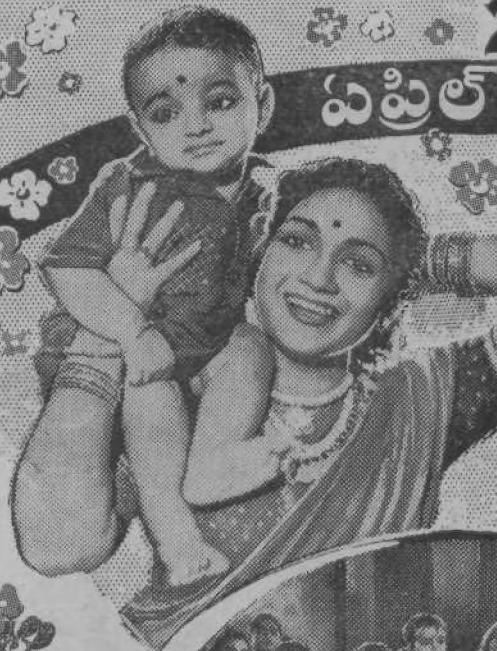
సెలవులలోని విశేషములను
తెచ్చుకోండి!

‘కోడక్’ ఫిల్మునే వాడండి!

25

పిప్రల్ విడుదల

పచ్చని సంసారాలలో
చిచ్చుపెట్టే పెద్దరికాలకు
స్వస్తి చెప్పాలని
చాటి చెప్పే.....

సారథి
చిత్రం

పెద్దరికాలు

దర్శకత్వం
తాపీ చాణక్య

నవయుగ విడుదల

B.K.T.H.A.

మధుర పరిమళము గల...

ద్రాలే

మస్క్ సోప్
టాల్క్ పౌడరు

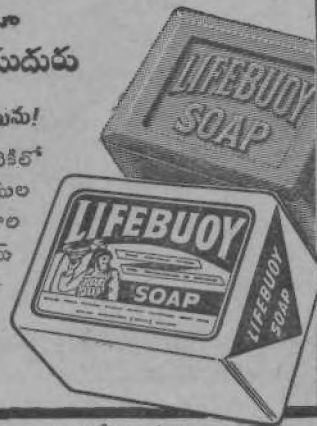
లలితా రావు ప. అ.

**ఆరోగ్యవంతులైన పిల్లలు ప్రతిరోజూ
లైఫ్ బుయ్ సబ్బుతో స్నానము చేయుదురు**

-అది ప్రతిదినోమలనములోని క్రిములను కడిగేయును!

* మనకు ప్రతిదినం తార్చవడే మామూలు మురికిరోక్రిములున్నాయి. మనలో ప్రతివారికీ యీ క్రిములవల్ల రోగాల ప్రమాదం వుంది. అందుచేతనే చాలామంది ఆరోగ్యవంతులగు జనులు లైఫ్ బుయ్ సబ్బుతో మురికిని మరియు క్రిములను రోజూ కడిగివేసుకొనుటవల్ల తమ ఆరోగ్యమును కాపాడుకొనుచున్నారు - అది ఆరోగ్యవంతులైన హాయిని గలిగించును.

L. 257-50 TL

ధారతదేశంలో తయారుచేయబడినది

ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటా

మే 10 విడుదల!

ఇక యిప్పుడు, ప్రతిఒక్కరూ సంపాదించటానికి
వీలయిన టేప్ రికార్డర్ ఇక్కడ ఉన్నది!

GRUNDIG

MODEL
TK 5

పంతకాలంనించో కావాలని మీరు ఆత్రంకో నిరీకించిన గ్రండ్రిగ్
టేప్ రికార్డరు ఇప్పుడు మీకు అందుబాటులో ఉన్నది. ఇంతటి
తక్కువ ధరకు ఇవ్వగల్గటానికి కారణం యంత్రనిర్మాణాన్ని
సుకరం చేయటమే. అయితే ఉన్నతస్థాయిని అందుకొన్నట్లు
వంటి గ్రండ్రిగ్ పనితనము, అసమానమైన నాణ్యము, షిక్షిస్తు
భావ—ఇవన్నీ ఎప్పటిలాగానే ఉంటున్నవి.

వెల రు. 1,050/-

ఒకటి కొని, యావజ్జీవితమూ
కుటుంబానికి వినోదము చేకూర్చండి.

శీఘ్రబ్యూటర్లు:

మహమ్మద్ ఇబ్రహిం అండ్ కో (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్.,

7/8 మౌంట్ రోడ్, మద్రాసు - 2

ఫ్రాంచీజు: 26/27 రత్నన్ బజార్, మద్రాసు - 3

113-H బ్రిగేడ్ రోడ్, బెంగళూరు - 1

ఇప్పుడు

కొత్త రకపు

టాయిలెట్ పాడరు

ఎల్లవేళలందును హాయిగా నుంచుటకు

భారతదేశమందు ప్రప్రథమంగా, లోకప్రసిద్ధమైన జి-11 తో కూడినట్టి అతిసున్నితమైన టాబ్లెట్ పాడరు తయారుచేయబడినది.....జి-11 చక్క మచ్చలను అత్యధిక చతురున గరిగించు శక్తిమాలను వాడవలెనందునట్టి ఒక్కటి ధృవపడిన మంచి టెబ్లెట్ రహితమైనది. ఈ అద్భుతమైన పాడరు చక్కము తడినల్ల లెగుట, వెడికి పెలుట ఈ బాధలనుండి శక్తితోమైన శీఘ్రముత్తని గరిగించును..... ఎల్లప్పుడూ, పేసికి, అటలకు, వికారము, చిరులను వెల్లడించు ఈ శమనకర మైన, మరేచారముగ పరిమళము గల పాడరును బాగా అర్థమవును.....మీరు మిగుల నమ్మికగా నుండురు, చాలా ప్రీతికరముగా నుండురు! బట్టల యందు బల్లబడెయడల, అది రావడిని నిరోధించును.

Gillette
రిజిస్టర్డ్

జి-11 తో కూడిన

గోడ్రెజ్

టాయిలెట్ పాడరు

జి.11 తో కూడిన
హెయిర్ టానిక్కు
షేవింగ్ స్క్రూ
సింథాల్

* నైట్లొక గ్రంథ బాలితాతో కూడిన జి-11 గాథ (హెర్బాల్స్ రో ఫిన్) కొరకు, దిగువ చిరునామాకు వ్రాయుడు. గోడ్రెజ్ సాఫ్ట్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్, బొంబాయి-11.

ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటా విజయవంతంగా నడుస్తోంది!

విజయా వారి మాయాబజార్

శ్రీ శక్తి
కె.వి.రెడ్డి B.Sc (HONS)

నటీనటులు :

ఎస్. బి. రామారావు

ఎ. వాగేశ్వరరావు

ఎస్. వి. రంగారావు

రేలంగి

సావిత్రి

నిర్మాతలు....నాగిరెడ్డి & చక్రపాణి

చందమామ

సంచాలకుడు: 'చక్ర పాణి'

సరిగా ఒక శతాబ్దంక్రితం ఈ దేశంలో ఒక ఉద్యమం నడిచింది. భారతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమాలకు అదే నాంది. ఆ ఉద్యమాన్ని "సిపాయిల తిరుగుబాటు" అన్నారు. కాని అది కేవలం సిపాయిలకు సంబంధించిన తిరుగుబాటు మాత్రమే కాదు, బ్రిటిషువారిని దేశంలోనుంచి వెళ్లగొట్టటానికి భారతీయులు సాగించిన సమరం. హింసాయుతమైన ఈ సమరాన్ని మరింత హింసతో బ్రిటిషుపాలకులు అణచివేయగలిగారు.

కాని, ఇది జరిగిన కొన్ని దశాబ్దాల అనంతం, మన జాతిపిత అయిన మహాత్మాగాంధీ ఈ ఉద్యమాన్ని అహింసా సిద్ధాంతంపై, సత్యాగ్రహం సాధనంగా పెట్టుకుని, కొనసాగించాడు. ఈ అహింసా సమరం మానవ చరిత్రలో అపూర్వమైనది. అంతేగాక, ఈ సమరం ద్వారా దేశం ఐక్యత సాధించింది. అంతకు పూర్వం దేశమంతటా అంతఃకలహాలు చెలరేగుతూ ఉండిన కారణంచేతనే సామ్రాజ్య వాదులు దేశాన్ని సులువుగా లోబరుచుకోగలిగారు. సత్యాగ్రహ సమరం అనైక్యతను రూపుమాపి, స్వాతంత్ర్యానికి అవసరమైన ఐక్యతను సాధించింది. ఈ యేడు మనం 1857 నాటి స్వాతంత్ర్యోద్యమం తాలాకు శతాబ్ది జరుపుకుంటాం.

సంచిక 5

మే 1957

సంపుటి 20

అట్ట మీది బొమ్మ

ధర్మరాజూ, ద్రౌపదీ, భీముడూ మారువేషాలు ధరించి, మారుపేర్లతో విరాట రాజువద్దకు వెళ్లి ఉద్యోగాలు సంపాదించిన అనంతరం, అర్జునుడు బృహన్నల రూపంలో బయలుదేరి విరాటుడి కొలువుకు వెళ్లాడు. విరాటరాజు నివ్వెరపోయి, "నీ వెవరు?" అని అడిగాడు.

"మహారాజా, నేను బృహన్నల అనేదానను. నాట్యకళలో నాకు మంచి నైపుణ్యం ఉన్నది. పిల్లలకూ, పెద్దలకూకూడా నాట్యశిక్షణ చేయగలను. వీణా, మృదంగమూ మొదలైన వాద్యాలు వాయింపటంలో ప్రవీణురాలను," అని అర్జునుడు జవాబు చెప్పాడు. విరాటరాజు మాటలను సమ్మతించి, "నాయనా, నీవాలకం చూస్తే ధనుర్వాణాలు ధరించడగి ఉన్నావు. ప్రిజనానికి నాట్యాలు నేర్పగతి వీకేంవట్టింది? ధనుర్వాణాలు ధరించి నాకు అండగా ఉండు!" అంటూ ధనుర్వాణాలు తెప్పించి అర్జునుడి ఎదట పెట్టాడు.

అర్జునుడు వాటిని చూసి భయపడినవాడులాగా నటించి, "మహారాజా, వీటిని ఎలా పట్టుకోవాలోకూడా నాకు తెలియదు. నేను నిజంగా బృహన్నలను! నాపై ఆనుగ్రహించి నాట్యానికి నన్ను పెట్టుకొండి!" అని విన్నవించుకున్నాడు.

అప్పుడు విరాటుడు తన కుమార్తె అయిన ఉత్తరను పిలిపించి, "తల్లీ, ఈవిడ పేరు బృహన్నల. ఇకనుంచీ ఈమె నీకు నాట్యం నేర్పుతూ, నీకు చెలికత్తెగా ఉంటుంది!" అన్నాడు. అర్జునుడు రాజపుత్రిక వెంట అంతఃపురానికి వెళ్లిపోయి అక్కడ నర్తన శాలలో ఉత్తరకు దినదినము నృత్యం నేర్పసాగాడు.

తరువాత కొంతసేపటికి విరాటుడు కొలువు వాలించి అశ్వశాలకు వెళ్లాడు. ఆ సమయంలో నకులుడు అక్కడికి వచ్చి తానుకూడా గుర్రాలను చూడ సాగాడు. విరాటుడు అతన్ని పిలిపించి, "నాయనా, నీకు గుర్రాలను గురించి తెలుసునా?" అని అడిగాడు. దానికి నకులుడు, "మహారాజా, నాకు అశ్వ చికిత్సా, ఆడవిగుర్రాలను మచ్చిక చేయటమూకూడా తెలుసు. దయ ఉంచి నన్ను ఉద్యోగంలో పెట్టుకొండి," అని అడిగాడు. రాజు సమ్మతించాడు.

ఆ రోజే సహదేవుడుకూడా విరాటరాజువద్ద గోపాలకుడుగా ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు. ఈ విధంగా పంచపాండవులూ, ద్రౌపదీ తమ అజ్ఞాత వాసదీక్ష ఆరంభించారు.

లోకం తీరు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో బోధిసత్వుడు కృష్ణద్వైపాయనుడనే ధనిక బ్రాహ్మణుడుగా కౌశాంబీ నగరంలో జన్మించాడు. ఆయన పెరిగి పెద్ద అయాక లౌకికవాంఛలవల్ల కలిగే అనర్థాలను గుర్తించినవాడై, ఆయన తనకు గల యావదాస్తిని దానధర్మాల కింద ఖర్చు పెట్టేసి, సన్యాసం ఆవలంబించి యాభైఏళ్ల పాటు హిమాలయపర్వతాలలో తపస్సు చేసుకుంటూ గడిపాడు. కాని, ఆకులూ ఆలములూ తింటూ శరీరాన్ని అనేక బాధలకు గురిచేస్తూ సాగించిన ఈ తపస్సు ఆయనకు నిద్రించలేదు.

అటుపైన కృష్ణద్వైపాయనుడు హిమాలయాలను వదిలి, తీర్థయాత్రలు చేస్తూ, కాలక్రమాన కాశీరాజ్యానికి వచ్చాడు. అక్కడ ఆయనకు బాల్యమిత్రు డొకాయన, మాండవ్యుడు అనేవాడు, ఒక గ్రామంలో

కనిపించి ఆతిథ్యం ఇచ్చాడు. మాండవ్యుడు కృష్ణద్వైపాయనుణ్ణి తనవద్దనే ఉండమని కోరాడు; ఆయన నిమిత్తం చక్కని పట్లకుటీరం ఒకటి కట్టించి, ఆయన అవసరాలన్నిటినీ తాను యథావిధిగా గడుపుతూ వచ్చాడు.

ఒకనాడు, మాండవ్యుడి కుమారుడు, యజ్ఞదత్తుడనేవాడు, బంతితో అడుతూ ఉండగా ఆ బంతి వెళ్లి ఒక పాము నివసిస్తున్న పుట్టలో పడింది.

ఈ సంగతి తెలియక యజ్ఞదత్తుడు బంతి తీసుకోవటానికై పుట్టలో చెయ్యి పెట్టాడు. వెంటనే వాడిచేతిని పాము కరిచింది. త్వరలోనే పాము విషం పంటికి ఎక్కి యజ్ఞదత్తుడు స్పృహ లేకుండా పడిపోయాడు.

తమ కుమారుడు ఈ స్థితిలో పడి ఉండగా మాండవ్యుడు ఆయన భార్య వాణ్ణి

చూశారు. మాండవ్యుడు వెంటనే తన కుమారుణ్ణి చేతుల్లో ఎత్తుకుని, భార్యతో సహావచ్చి, కుర్రవాణ్ణి కృష్ణద్వైపాయనుడి కాళ్ళముందు పడేశాడు.

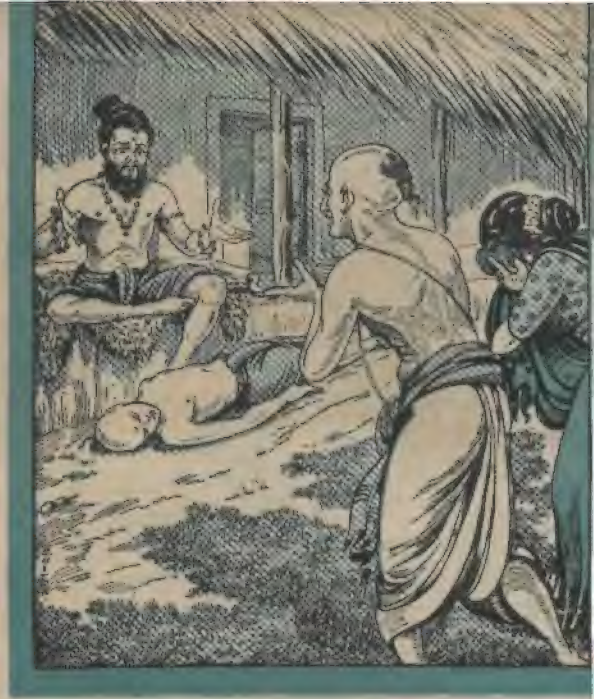
“బాబూ, మీ తప్పశ్శక్తిచేత వీణ్ణి బతికించి మాకు పుత్రభిక్ష పెట్టండి!” అని ఆ దంపతులు ప్రాధేయపడ్డారు.

కృష్ణద్వైపాయనుడికి ఏమి చెయ్యాలో తోచలేదు. “మీరు పొరపడుతున్నారు. నా దగ్గర ఎట్టి శక్తులూలేవు. నేను అంతకాలం తపస్సుచేశానేగాని ఆ తపస్సు సిద్ధించలేదు. కనీసం నాకు మందూమాకులూ అయినా తెలీవు. నేను మీ కేవిధంగా సాయం చెయ్యగలను? మీవిల్లవాణ్ణి ఎలా బతికించగలను?” అని ఆయన విచారపడుతూ, ఆ దంపతులతో అన్నాడు.

“తపస్సు సిద్ధించకపోయినా అంతకాలం చేసిన తపస్సుకు ఫలితం ఉండకపోదు. మీరు సత్యప్రమాణం చెయ్యండి, కుర్రవాడు తప్పక బతుకుతాడు!” అన్నాడు మాండవ్యుడు.

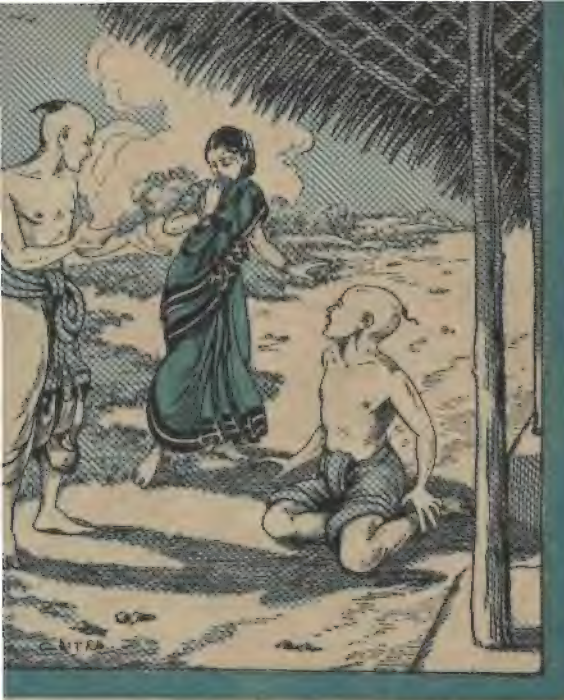
కృష్ణద్వైపాయనుడు ఇందుకు సమ్మతించి ఈ కింది శ్లోకం చదువుతూ సత్యప్రమాణం చేశాడు.

“సత్రాహం ఏవాహం ప్రసన్నచిత్తో

పుంజుత్థికో అవరిం బ్రహ్మచరీయం,
అధాపరం యం చరితం మమయిదం
వస్యాని పంజ్ఞాన సమాధికాని
అకామకో వా హి అహం చరామి,
ఏతేన సజ్జేన మవత్థి హోతు,
హతం విసం, జీవతు యంజుదత్తో”

[నేను పుణ్యాంకోరినవాణ్ణి అయి వారం రోజులపాటు నిర్మలచిత్తంతో బ్రహ్మచర్యం ఆపలంబించాను. తరువాత నేను యాభై ఏళ్లపాటు చేసిన తపశ్శ్రమ చిత్తశుద్ధితో చేసినదికాదు, నేనుచేసే ఈ సత్యప్రమాణం ఫలితంగా మేలు కలిగి, విషం విరిగి, యజ్ఞదత్తుడు పూర్ణజీవుడౌగాక !]

వెంటనే కుర్రవాడి వక్షస్థలంనుంచి కొంతవిషం బయటికి వచ్చి నేలలో ఇంకి పోయింది. వాడు కళ్లు తెరిచి తన తలి దండ్రులకేసి ఒకసారి చూసి, "అమ్మా!" అని మూలిగి, పక్కకు ఒత్తిగిలి తిరిగి మైకంలో పడిపోయాడు.

"చూశావు గదా? విషం పూర్తిగా లాగి వెయ్యటం నాకు సాధ్యం కాలేదు. నీవు కూడా సత్యప్రమాణంచేసి చూడు, ఫలితం ఉండవచ్చు," అని కృష్ణద్వైపాయనుడు మాండవ్యుడితో అన్నాడు.

మాండవ్యుడిందుకు ఒప్పుకుని ఈ విధంగా సత్యప్రమాణం చేశాడు.

"యస్మా దానం న అభినందిం కదాచి
దిరవానాహం అతిథిం వా సకాలే
న చాపి మే అప్పియం అవేదుం
బహుస్సుతా సమతా బ్రాహ్మణావ
అకామకో వా హి అహం దదామి,
ఏతేన సచ్చేవ సువత్తి హోతు,
హతం వినం, తీవతు యంజ్ఞదత్తో"

[నేను అతిథులను సత్కరించానుగాని, అది ఇష్టంతోకాదు. జ్ఞానులైన శ్రమణులూ, బ్రాహ్మణులూ నా అతిథ్యం ఇష్టంలేకుండా చేసినదేనని తెలుసుకోలేకపోయారు. నేను దానాలుకూడా ఇష్టంలేకుండానే చేశాను. నేను చేసే ఈ సత్యప్రమాణం ఫలితంగా మేలుకలిగి, విషం విరిగి, యజ్ఞదత్తుడు పూర్ణజీవుడౌతాక!]

మాండవ్యుడు ఈ విధంగా సత్య ప్రమాణం చెయ్యగానే యజ్ఞదత్తుడి వీపు నుంచి మరికొంత విషం బయటికి వచ్చి నేలలో ఇంకిపోయింది. కుర్రవాడు లేచి కూచోగలిగాడుగాని, నిలబడలేకపోయాడు. అప్పుడు మాండవ్యుడు తన భార్యకేసి తిరిగి ఇలా అన్నాడు.

"నీవుకూడా సత్యప్రమాణం చెయ్య రాదా? కుర్రవాడు లేచి ఎప్పటిలాగా తిరగ గలుగుతాడు," అన్నాడు.

“నేను ప్రకటించవలసిన సత్యంకూడా ఉన్నదిగాని, దాన్ని మీముందు ప్రకటించటానికి వీలులేదు,” అన్నది మాండవ్యుడి భార్య విచారంగా.

“పిచ్చిదానా, ఎందుకు సందేహిస్తావు? మనకు కుర్రవాడికన్న ఎక్కువేమిటున్నది? సత్యప్రమాణం చెయ్యి,” అని మాండవ్యుడు తన భార్యను ప్రోత్సహించాడు. ఆమె అందుకు ఒప్పుకుని ఈ విధంగా సత్యప్రమాణం చేసింది.

“అసో విసో తాత పహాత తేజో
యే తం అదర్శి వతరా ఇదచ్చి,
తస్మిం చ మే అప్పియతాయ అజ్ఞ
పితరి చ తే నత్తి కోచి విసేసో,
ఏతేన సచ్చేన సువత్తి హోతు,
హతం విసం, జీవతు యంజ్జదత్తో”

[నాయనా, ఇవాళ నిన్ను ఆ పుట్టలో కాటువేసిన విషసర్పాన్ని చూస్తే నాకెంత అసహ్యమో, నీ తండ్రిని చూసినా అంత అసహ్యమే. నాకు ఈ ఇద్దరిలో తేడా ఏమీ లేదు. నేనుచేసే ఈ సత్యప్రమాణం ఫలితంగా మేలుకలిగి, విషం విరిగి, యజ్ఞ దత్తుడు పూర్ణజీవుడౌగాక!]

ఈ సత్యప్రమాణంతో యజ్ఞదత్తుడి శరీరంలో నుంచి విషం పూర్తిగా బయటికి వచ్చి

నేలలో ఇంకిపోయింది. వాడు లేచి ఎప్పటిలాగే ఆడుకొసాగాడు.

మాండవ్యుడు కృష్ణద్వైపాయనుడి కేసి తిరిగి, “స్వామీ, మీరు ఉత్తమోత్తమమైన తపస్విజీవితాన్ని స్వీకరించికూడా దాన్ని ఇష్టంలేకుండా సాగించటానికి కారణమేమిటి?” అని అడిగాడు.

అందుకు కృష్ణద్వైపాయనుడు: “దానికి ఒకటే కారణం. ఒకసారి సన్యసించి వెళ్లి పోయినవాడు తిరిగి సంపారంలోకి అడుగు పెడితే అందరూ హేళనచేసి, మూఢుడని నిందిస్తారు! అందుచేత, ఆ జీవితం నాకు ఇష్టం లేకపోయినప్పటికీ అందరూ నన్ను

గౌరవంగా చూడగలందులకై నేను తపస్విగానే ఉండి పోయాను! మరి నీవు అతిథి అభ్యాగతులకు ఇంత ఘనంగా అతిథ్యం ఇస్తావు గదా, ఆ పని అయిష్టంగా చెయ్యటానికి కారణమేమిటి?” అని అడిగాడు.

“నా తాతా, తండ్రి జగత్ప్రసిద్ధి పొందిన దాతలు. అందువేత నేనుకూడా వారి మార్గమే అనుసరించవలసి వచ్చింది. వారి శీర్షి కళంకం తెచ్చానని జనం నన్ను అడి పోసుకోకుండా ఉండ గలందులకై నేను వితరణగా దానధర్మాలు చేశాను; నాకు వాటియందు ఏ మాత్రమూ ఇష్టంఉండి కాదు,” అని జవాబు చెప్పి, మాండవ్యుడు తన భార్యకేసి తిరిగి, “పని తనంలోనే నాకు భార్యవై నా యింటికి వచ్చావు. ఇన్నేళ్లుగా నాతో కాపురంచేశావు. నాపైన ప్రేమాభిమానాలు లేని ఈ జీవితం నీ కెంతో రోతపుట్టించి ఉండాలి. దానిని ఎందుకు సహించావు?” అని అడిగాడు.

దానికి మాండవ్యుడి భార్య, “మన పంశంలో స్త్రీ తన భర్తతో కాపరం చెయ్యటం విధి గనక ఈ జీవితం భరించాను. నేను మిమ్మల్ని విడిచి వెళ్లిపోయి మరొక భర్తను కట్టుకున్నట్టయితే లోక మంతా నన్ను కుటటగా భావించి ఉండేది. మన అబ్బాయి కేమంకోరి మాత్రమే నేని విషయం బయటపెట్టాను!” అని సమాధానం చెప్పింది.

“నిజం చెప్పినందుకు నేను నిన్ను తప్ప పట్టను. ఇకముందు నిన్ను ప్రేమతో చూస్తానని ప్రమాణం కూడా చేస్తున్నాను!” అన్నాడు మాండవ్యుడు తన భార్యతో.

“నీవు దానాలు చెయ్యదలిస్తే ఇష్టం తోనే చెయ్యిగాని, ఇష్టంలేకుండా చెయ్యకు. నేనుకూడా ఇకమీదట ఈ తాపసిజీవితం మనస్ఫూర్తిగా సాగిస్తాను!” అంటూ కృష్ణ ద్వైపాయనుడు మాండవ్యుడివద్ద సెలవు పుచ్చుకుని తన దారిన తాను వెళ్లిపోయాడు.

5

[పద్మపాదుడు ; పింగళుణ్ణి, భల్లూకకేతుడి మాయలో పడకుండా రక్షించిన తరువాత—
యిద్దరూ కలిసి, భల్లూకపర్వతావళు బయలుదేరారు. దారిలో వాళ్లకు పొగల రూపంలో,
సుడులు తిరుగుతూ కదిలే ఏకాదాలు కనిపించినై. మొసళ్ల రూపంలో వున్న మహామా
యుడి శిష్యులు, పద్మపాదుడికి సహాయం చేసేందుకు అంగీకరించి అదృశ్యమై పోయారు.]

మహామాయుడి శిష్యులిద్దరూ అదృశ్యమై పోగానే, పింగళుడు అశ్వర్యపడుతూ, పద్మ పాదుడికేసి చూసి, "పద్మపాదా! ఆ ఇద్దరూ తిరిగి మొసళ్ళ రూపంలో ఈ నదిలో ప్రవేశించలేదుగదా?" అని అడిగాడు.

"మొసళ్ళ రూపంలోనా?" అంటూ పద్మపాదుడు ఈ లిక్కిపడి, అంతలోనే సర్దుకుని నవ్వుతూ, "పింగళా, వాళ్లిద్దరూ నిజంగా మళ్ళీ మొసళ్ళ రూపం ధరిస్తే, కథ మొదటికి వస్తుంది. వాళ్లను చేజిక్కించు కునేందుకు నా సోదరులిద్దరూ అహుతి

అయిన సంగతి నీకు తెలుసుగదా? నేను కూడా వారి బారినుంచి కొనప్రాణాలతో బతికి బయట పడ్డాను," అన్నాడు.

"అయితే, వాళ్ళిప్పుడు ఎక్కడికి వెళ్ళి నట్టు?" అని ప్రశ్నించాడు పింగళుడు.

"వాళ్ళు ఎక్కడికి ఏ రూపంలో వెళ్ళారనేది అంత ముఖ్యంకాదు. మనం ఈ నదీగర్భంలో ఉన్న పాడుబడిన దేవళంలో ప్రవేశించవలసి ఉంది. ఆ దేవళంలో గల అయిదు ద్వారాలను తెరుచుకుంటే తప్ప, మనం మహామాయుడు సమాధి

అయివున్న గదిని చేరలేము. అందుకు వాళ్లు మనకు సహాయం చేస్తారు,” అన్నాడు పద్మపాదుడు.

“నాకు అంత బాగా ఈత రాదు. ఈ నదిలో ఉన్న దేవాలయాన్ని నే నెలా చేరగలను?” అన్నాడు పింగళుడు.

పింగళుడు అమాయకంగా అడిగిన ఈ ప్రశ్నకు పద్మపాదుడు నవ్వి, “పింగళా, నీకు యీదటం చేతకాకపోయినా, తిరుగులేని గుండెనిబ్బరం ఉంటే చాలు! ఈ నదిలో ఒక్క చుక్క నీరుకూడా లేకుండా ముందు చేయవలసివుంది. అందుకు ప్రయత్నిద్దాం. ఆ ప్రయత్నంలో మనకు

మహామాయుడి శిష్యులు యిద్దరూ తప్పక సహాయంచేస్తారు” అన్నాడు.

“ఇంత గొప్ప నదిలో—ఒక్క నీటి చుక్కకూడా లేకుండా చేయటమా?” అంటూ పింగళుడు ఆశ్చర్యం కనబరిచాడు.

“అవును, అలా చేసినప్పుడే మన కార్యం నెరవేరుతుంది. నేను ఇప్పుడే మంత్రనిష్ఠకు పూనుకోబోతున్నాను. దాన్ని మహామాయుడి స్వాధీనంలో ఉన్న దుష్ట శక్తులు పాడుచేయకుండా కాపాడవలసిన బాధ్యత నీది. అంటే—ఒకరకంగా నువ్వే నన్ను రక్షించవలసి ఉంటుందన్నమాట!”

“నేను మిమ్మల్ని రక్షించటమా?” అని పింగళుడు ఆదుర్దాగా ప్రశ్నించాడు.

“అవును, నువ్వే నన్ను రక్షించవలసి వుంటుంది. నేను మంత్రనిష్ఠలో ఉండగా నా చుట్టూ ఏమి జరుగుతుందో నాకు తెలియదు. కనుక, ఆయుధపాణివై నీవే నన్ను సదా కాపాడవలసి ఉంది. ఇదుగో ఆయుధం!” అంటూ పద్మపాదుడు గాలిలో చేయి చాచి ధగధగమని మెరుస్తూ కళ్ళకు మిరుమిట్లుకొల్పుతున్న ఒక గదను అందుకుని, పింగళుడికి ఇచ్చాడు.

పింగళుడు, పద్మపాదుడినుంచి గదను అందుకుని దానిని గిరగిర తిప్పిచూచి,

భుజాన పెట్టుకున్నాడు. పద్మపాదుడు అతడికేసి ఆప్యాయంగా చూస్తూ, "అయితే పింగళా, ఇక నేను సమాధిలో వుండి మంత్రోచ్ఛారణ చేస్తాను. మాయారూపాలు ధరించి మనసు బాధించవచ్చే మహా మాయుడి విశాచగణాన్నుంచి నన్ను, నిన్నుకూడా రక్షించుకోవలసిన బాధ్యత నీది. త్వరలోనే ఈ నదీజలాన్ని స్తంభింప చేసి, ఇంకిపోయేట్టు చేస్తాను," అన్నాడు.

"అలాగే కానివ్వండి. ఈ గద సహాయంతో ఎటువంటి రక్కసులనైనా సరే పారచేలగలను," అన్నాడు పింగళుడు.

పద్మపాదుడు నది ఒడ్డునే పద్మాసనం వేసి కూర్చుని, నదీజలాన్ని రెండు మూడు సార్లు చేతితో కదిపి, "జల—సర్వస్తంభనం...కురు కురు...శిశ్రుంపశ్యం...తః తః...." అంటూ కళ్లుమూసుకున్నాడు.

పద్మపాదుడు ఆ విధంగా కళ్లు మూసుకునేంతలో, అకాశం గింగురైతేలా కీచుమన్న వికృత ధ్వని వినిపించింది. పింగళుడు అదిరిపడి, అంతలోనే గుండెనిబ్బరం తెచ్చుకుని, భుజంమీదినుంచి గదను చేతిలోకి తీసుకుని అకాశంకేసి చూశాడు.

ఒక్క తృటికాలం అకాశమంతా నల్లని కారుమేఘంతో కప్పబడినట్టయింది.

మాస్తూండగానే అది కుంచించుకుపోతూ, క్రమంగా వినుగు ప్రమాణానికి తరిగి పోయింది. "ఓహో, నన్ను లోగడ ఎదిరించిన మాయా గజం, మళ్ళీ నామీదకు వస్తున్నదన్నమాట!" అనుకుంటూ పింగళుడు, గదను గట్టిగా గుప్పెటలో బిగించాడు. కాని ఆ మేఘం వినుగు ఆకృతి ధరించక తృటికాలంలో పెద్ద పక్షిలా అయి, రెక్కలు అల్లల్లాడించ సాగింది.

"ఇది విశాచగండభేరుండపక్షి, సందేహం లేదు!" అనుకున్నాడు పింగళుడు.

గండభేరుండపక్షి దిక్కులు విక్కుటిల్లెలా కేకరించి రెక్కలాడిస్తూ, సూటిగా పింగ

ళుడు నిలబడివున్న చోటుకు దిగసాగింది. అది క్రమంగా కిందికి వస్తూన్నకొండికి దాని రెక్కలనుంచి వెలువడే గాలి తాకిడికి ఆ ప్రాంతాల గల చెట్టూ చేమలు తుఫాను దెబ్బకు ఊగిపోయినట్టు ఊగిపోయినై.

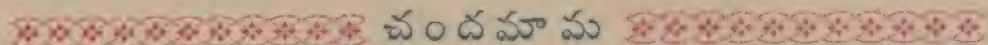
పింగళుడు చలించలేదు. ఆ పక్షి తనను కోడిపెల్లను తన్నుకుపోయినట్టు తన్నుకు పోయేందుకు వస్తున్నదని అతడికి తెలుసు. అయినా తన చేతిలో, పద్మపాదుడు యిచ్చిన మంత్రశక్తి గల గద ఉన్నది!

పింగళుడు గదను రెండు గుప్పెట్లలోనూ బిగించి పట్టుకుని పైకెత్తాడు. పిశాచ పక్షి అతన్ని సమీపిస్తున్నది. బారెడు పాడవున

కొనదేరిన ముక్కు, పదునైన కాలిగోళ్ళూ, నిప్పులు చెరిగే కళ్ళూ-అది చాలా భయం కరంగా, వికృతంగా ఉన్నది. అది దగ్గిరకు వస్తున్నప్పుడు దాని రెక్కల గాలి రివ్వ రివ్వమంటూ శబ్దం చేయసాగింది. దాని తాకిడికి పింగళుడు ఉన్న చోటున కాలు నిలదొక్కుకోలేక, అల్లంత దూరం కొట్టుకు పోయాడు. అదే సమయంలో పిశాచపక్షి అతడి తలకు దగ్గిరగా ముక్కు సాచింది. పింగళుడు చేతనున్న గదను బలంగా విసిరాడు. కాని పక్షి ఆ దెబ్బ తప్పకుని, వికృతంగా అరిచి పైకి ఎగిరిపోయింది.

'బతికిపోయాను!' అనుకుంటూ పింగళుడు పైకి చూచాడు. పిశాచపక్షి ఆకాశంలోకి చాలా దూరం ఎగిరిపోయి, ఈసారి మరింత వేగంగా కిందికి దిగిరాసాగింది. పింగళుడు పాదాలు భూమిలోకి బాగా గుచ్చి, గద పైకెత్తి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. పక్షి రివ్వమంటూ తలమీదికి వచ్చేసరికి, అతడు గురిగా గదను దాని తలమీదికి విసిరికొట్టాడు. మరుక్షణం కొండ బద్దలయినట్టు ఛాం అన్న శబ్దం వెలువడింది. పిశాచపక్షి తునా తునియలై, తల ఒక వైపుకూ, రెక్కలూ, కాళ్ళూ మరొక వైపుకూ చెల్లాచెదురుగా ఎగిరి, మొండెం భూమిమీద పడింది.

పింగళుడు ఆ దృశ్యం చూసి సంతోషం పట్టలేక, 'జై, పద్మపాదా!' అంటూ గదను గిరగిరా తిప్పుతూ గంతులు వేశాడు. తరవాత మంత్రనిష్ఠలో ఉన్న పద్మపాదుణ్ణి చూశాడు. పద్మపాదుడిలో ఏమాత్రం చలనంలేదు. అతడి కళ్లు మూతలుపడి ఉన్నాయి. పెదాలు మాత్రం అప్పడప్పడూ కదులుతున్నాయి. "ఈయనకు నిష్ఠాభంగం కలగలేదు, అంతే చాలు!" అనుకుంటూ పింగళుడు వెనుదిరగపోయేంతలో ఘల్లు ఘల్లుమంటూ గజైలమోత వినబడింది.

పింగళుడు నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. ఎదురుగా సర్వాలంకారాలతో అప్పరసలా వున్న ఒక యువతి నాట్యంచేస్తూ పాట పాడుతున్నది. ఆమె సాందర్యం, గంభీర్యగానం విని పింగళుడు ఒక్కతృటికాలం తనను తామరిచాడు.

"పింగళా! నీ అందం చూసి నేను ఇక్కడకు వచ్చాను. నన్ను వివాహం అడు. నీకు సర్వసంపదలూ సమకూరుస్తాను," అన్నది ఆ యువతి.

ఆ సరికి పింగళుడు తన్నుదా సముదాయించుకుని, "నువ్వు నా అందంచూసి వచ్చావా? నేను ఏ మహారాజు కుమారుణ్ణో అనుకుంటున్నావేమో! అలా పొరబడకు. నేను జాలరి పింగళుణ్ణి!" అన్నాడు.

"జాలరివయితే మాత్రం ఏం? నీ అంత అందగాడు, పద్మాలుగు లోకాల్లోనూ వుండడు," అంటూ ఆ యువతి నాట్యం ప్రారంభించింది.

పింగళుడు ఆమెకేసి అనుమానంగా చూస్తూ, "నీ గొంతుతోపాటు స్రుతి కలిపి చాలా పక్కవాద్యాలు వినబడుతున్నవి! ఆ వాద్యగాళ్లంతా, నా కంటికి కనబడరే?" అన్నాడు.

"నన్ను పెళ్లాడితే తప్ప, నీకు వాళ్లు కనిపించరు. నేను ఖేచరిని!" అన్నది, యువతి.

"నువ్వు ఖేచరివా? ఓహో—అకాశంలో సంచరించే గంభీర్యకాంత పన్నమాట!"

అంటూ పింగళుడు గద పైకెత్తి, ఆమెను సమీపించబోయాడు.

“పింగళా! ఆ గద దూరంగా పార వెయ్యి. నాకు, ఆయుధాలంటే భయం,” అంటూ భేచరి వెనక్కు నడిచింది.

దానితో, పింగళుడికి ఆయువతి వివరైనదీ అర్థమైపోయింది. పద్మపాదుడికి నిష్ఠాభంగం కలక్కుండా, కాపాడుతున్న తనను, ముందుగా మాయచేసి సంహరించేందుకు వచ్చిన పిశాచమని తెలుసుకున్నాడు. అతడు పొంగివచ్చే కోపాన్ని అణచుకుని, లేని సంతోషాన్ని కనబరుస్తూ, “ఓ, భేచరకాంతా మణీ! నిన్ను వివాహమాడేందుకు నా అభ్యంతరం ఏమీలేదు. కాని, సమయానికిక్కడ, మా ముత్తాత తాతగారి, మూడవ భార్య లేనందుకు విచారిస్తున్నాను. అవిడే నన్ను పెంచి పెద్దవాణ్ణి చేసింది. అయినా ఫరవా లేదు. మా పంశాచారం ప్రకారం, పెళ్లికి ముందు ఈ గదతో నీ నెత్తిమీద ఒక్కసారి మోడనియ్యి,” అంటూ ముందుకు వురికాడు.

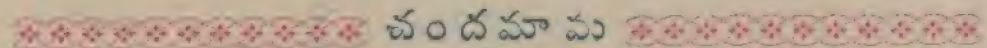
భేచరి కెవ్వున కేకవేసి, వెనక్కు పరిగెత్తబోయింది. యీ లోపల, పింగళుడు తన గదతో, ఆమెను బలంగా నెత్తిమీద కొట్టాడు. మరుక్షణం పెద్ద ధ్వనితో మాయ

రూపంలో వచ్చిన పిశాచిని ముక్కలు చెక్కలుగా పేలి, గాలిలోకి ఎగిరిపోయింది.

పింగళుడు పెద్దగా నవ్వి, వెనుదిరిగి పద్మపాదుడిదగ్గరకు వచ్చాడు. పద్మపాదుడు యింకా కళ్లు మూసుకునేవున్నాడు. పింగళుడి దృష్టి నదికేసి వెళ్లింది. అతడి ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. నదిలో నీరు చూస్తూండగానే, యింకిపోతున్నది. అప్పటి పరకూ ఆ నీటిలో అవాసం ఏర్పరుచుకున్న జలచరాలు, కుప్పతిప్పలుగా బయట పడుతూ—అటూయిటూ గెంతుతున్నవి.

“పింగళా!” అంటూ పద్మపాదుడు కళ్లు తెరిచాడు. పింగళుడు ఒక్క ఎగురున

పద్మపాదుణ్ణి సమీపించి, "పద్మపాదా! నది కేసి చూడు!" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

పద్మపాదుడు నదికేసి చూస్తూ, "భేష్, మహామాయుడి శిష్యులు మాట నిలుపు కున్నారు! ఇంతకూ మనకు కావలసిన పాడుదేవళం ఎక్కడ?" అన్నాడు.

పింగళుడు నదిమధ్యకేసి పరీక్షగా చూచి, "అదుగో, యిప్పటిప్పడే శిఖరం నీటినుంచి బయటికి వస్తున్నది! అదేనా మహామాయుడు సమాధి ఆయిన దేవళం?" అని అడిగాడు.

పద్మపాదుడు, పింగళుడు చూచిన వైపుకు చూస్తూ, తృప్తిగా నవ్వి, "అదే పాడుబడిన దేవళం. నదిలో ఒక్క చుక్క నీరు లేకుండా యింకిపోయిన తరవాత, మహామాయుడి శిష్యులిద్దరూ మన దగ్గరకు వస్తారు. సరే, నేను నిష్ఠలో వుండగా, దాన్ని భంగపరిచేందుకు పిశాచగణమేమీ రాలేదు గదా?" అని అడిగాడు.

పింగళుడు, సంతోషంతో తను సంహరించిన పిశాచ గండభేతుండ పక్షిని గురించి, ఖేచరకాంతను గురించి వివరంగా చెప్పాడు. అంతావిన్న పద్మపాదుడు, పింగళుడి భుజం తడుతూ, "పింగళా, గంధర్వ స్త్రీ రూపంలో వచ్చిన పిశాచిని అందానికి పశుడవు కాకుండా నిగ్రహించు కున్నందుకు, నాకు చాలా ఆనందంగా వుంది. నువ్వు, పాడుదేవళంలో ప్రవేశించినప్పుడూ, యిలాంటి పరీక్షలనే కొన్నిటిని ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది, జాగ్రత్త!" అన్నాడు.

అంతలో నది మధ్యంనుంచి, "మహా మాంత్రికా!" అన్న కేక వినబడింది. పద్మ పాదుడూ, పింగళుడూ అటుకేసి చూశారు. ఒక దేవాలయశిఖరం, వారి దృష్టి నాకర్చింది. దానిపక్కనే నిలబడి, మహా మాయుడి శిష్యులిద్దరూ కనిపించారు. వారు, పద్మపాదుడికేసి చూస్తున్నారు.

—(ఇంకా వుంది)

పిశాచాల దిబ్బ

విసుగు చెందని విక్రమార్కుడు చెట్టు పద్దకు వెళ్ళి, చెట్టుమీదినుంచి శవాన్ని దించి తన భుజాన వేసుకుని, మౌనంగా మరొకమారు శ్మశానంకేసి నడవసాగాడు.

అప్పుడు శవంలో ఉన్న బేతాళుడు, “రాజా, నిన్ను చూస్తే నాకు వీరభాసుడనే ఒక సాహసి జ్ఞాపకం వస్తున్నాడు. అతను కూడా నీలాగే ఒంటరిగా పిశాచాలతో తల పడినవాడు. నీకు శ్రమ తెలియకుండా ఉండగలందులకు అతని కథ చెబుతాను, విను!” అంటూ ఈ విధంగా చెప్పసాగాడు:

ఒక గ్రామంలో ఒక ఆసామీ ఉండే వాడు. ఆయనకు చాలా భూములుండేవి. కాని ఆయన పిల్లలు లేకుండా చని పోవటంవల్ల ఆయన బంధువులందరూ చేరి ఆ భూములన్నీటినీ పంచుకున్నారు.

చచ్చిపోయిన ఆసామీ తాలూకు భూములలో సేద్యంలేక బీడు పడి వున్న పెద్ద

బేతాళ కథలు

సగలూ గౌరికి చూపి, "గౌరీ, ఇదుగో మన సొమ్ము. ఇక మనం పెళ్ళాడి ఒక ఇంటి వాళ్ళం కావచ్చు. అచ్చగా దీనిమీదే మనం బతకనవసరంలేదు. నేను కష్టంచేసి నిన్నూ, పుట్టబోయే పిల్లల్ని పోషిస్తాను," అన్నాడు.

గౌరి సంతోషంతో పెళ్ళికి సమ్మతించింది. ఆ సమయానికే చచ్చి పోయిన ఆ సామీతాలూకు బంధువొకడు వచ్చి, "గౌరీ, నీ అదృష్టం వండింది. పెద్దయ్య ఆస్తిలో నీకుకూడా ఒక వంతు ఏర్పాటు చేశాం. కొండ దిగువను ఉన్న బీడంతా నీకిచ్చేటట్టు మనవాళ్ళు నిర్ణయించారు!" అని చెప్పి వెళ్ళాడు.

గౌరికి దుఃఖం అగలేదు. అందరూ మంచి మంచి పొలాలన్నీ తీసుకుని, తనను దిక్కులేని దాన్ని చేసి పిశాచాల దిబ్బ అంటగట్టారని ఆమె తెలుసుకున్నది.

గౌరి ఎందుకు ఏడుస్తున్నదో వీరభాను డిక్కి అర్థంకాలేదు. ఆమె పిశాచాల దిబ్బను గురించి చెప్పాక అతను, "వెరిదానా, పిశాచాలు మనని ఏం చేస్తాయి? ఆ దిబ్బను నేను సాగు చెయ్యకపోతే నాకు మారుపేరు పెట్టు!" అని గౌరిని ఓదార్చాడు.

అతను తనదగ్గర ఉన్న డబ్బంతా ఖర్చు చేసి ఒకజత ఎద్దులూ, నాగలీ, ఇతర వ్యవ

సాయ పరికరాలూ కొన్నాడు. అందరూ పొలాలు దున్నబోయే తరుణంలో అతను కూడా ఎద్దులూ, నాగలీ వెంటబెట్టుకుని పిశాచాల దిబ్బ దున్నబోయాడు. కాని అతను దున్నటం ఆరంభించాడో లేదో ఏవో వెర్రికేకలు వినిపించాయి. ఎద్దులు రెండూ బెదిరి పరిగెత్తసాగాయి. వీరభానుడు ఒక ఎద్దునన్నా పట్టుకుందామని ప్రయత్నించాడు. ఎద్దు అతన్ని వడేసి ఈడ్చింది. అతని తల పొలంలో ఉన్న రాయికి తగిలి, పగిలి రక్తం కారసాగింది.

తన భర్త ఎద్దులు లేకుండా, పంటనిండా రక్తప్రవాహాలతో ఇల్లుచేరటం చూసి గౌరికి

గుండె అవసిపోయింది. ఆమె పెద్దగా ఏడుస్తూ, "నేను చెప్పలేదా? ఆ పాపిష్టి పాలంలో ఎందుకు అడుగుపెట్టావు? ఎన్నో విళ్ళుతిరిగి సంపాదించుకువచ్చిన డబ్బుంతా మాయమైనట్టుగా పోయిందిగద!" అన్నది.

"నన్ను పిశాచాలేమీ చెయ్యలేదు. బుద్ధి లేని బంతువులు కావడాన గొడ్డు బెదిరాయి. వాటిని పట్టుకోబోయి నేనీ దెబ్బ తగిలించుకున్నాను. ఆ పాలం అంతు కనుక్కోకుండా వదులుతానని ఒక్కనాటికి అనుకోకు!" అన్నాడు వీరభానుడు.

అతను అన్నంత పని చేశాడు. రోజూ చీకటితో బయలుదేరి పాలానికి వెళ్లి, మళ్ళీ

చీకటిపడినదాకా పాలాన్ని పారతోనూ, పలుగుతోనూ తవ్వాడు. ఒంటరిగాడు ఈ ప్రకారం ఎంతమేర వ్యవసాయం చెయ్యగలుగుతాడు? కొద్దిపాటి పాలంలోనే పంట పండించాడు, పంట నూర్చాడు, ధాన్యం ఇంటికి చేర్చాడు.

పిశాచాలు అతన్ని భయపెట్టజూచాయి, కాని అతను వాటిని లక్ష్యపెట్టలేదు. గౌరి అతనివెంట తానుకూడా వచ్చి పాలంపని చేస్తానన్నది. కాని ఆమె గర్భిణిగా ఉండటం వల్ల అతను ఒప్పకోలేదు. రోజూ అతను ఇంట్లో అడుగుపెట్టేదాకా గౌరి తన ప్రాణాలను అరిచేతిలో పెట్టుకుని కూర్చునేది.

"ఈ గింజలు మన తిండికి చాలు. పైవిడు ఇంతకంటే మొనగాడిపంట పండించకపోతే చూడు!" అన్నాడు వీర భానుడు గౌరీతో.

మూడేళ్ళు గడిచాయి. అయేటికాయేడు ఎక్కువ పంట పండిందేగాని, ఒంటిమనిషి కృషి కావటంచేత, ఎద్దులు లేని కారణం చేత పిశాచాలదిబ్బలో ఒక పంతుకూడా సాగులోకి రాలేదు. ఈలోపుగా గౌరీ ఇద్దరు పిల్లల తల్లి అయింది.

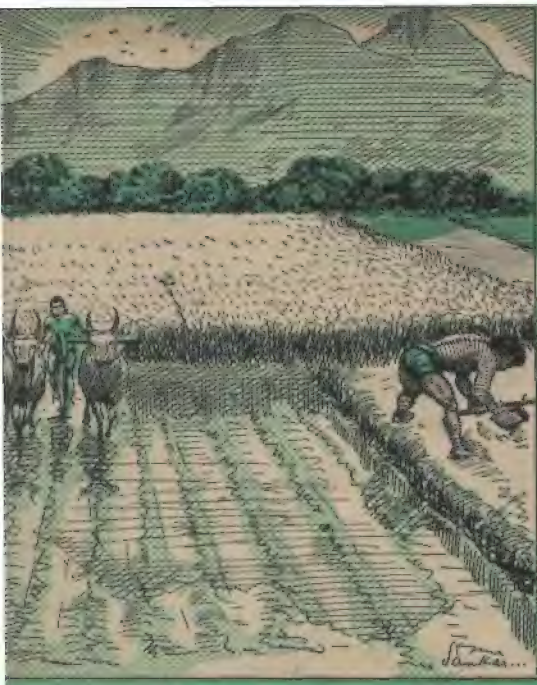
ఒకనాడు అతను పొలంలో గడ్డ తిరగ వేస్తుండగా పక్కనే ఎవరో నిలబడి, "ఏం, బాబూ? దేశం గొడ్డుపోయిందా? ఒకజత

ఎడ్లను తెచ్చి వ్యవసాయం చేసుకోరాదా? ఎందుకొచ్చిన శరీరశ్రమ?" అన్నట్టు విని పించింది. వీరభానుడు తల ఎత్తి చూశాడు. బాగా కండలు తెరిగిన శరీరంతో నల్లగా, ఎత్తుగా ఎవడో పక్కన నిలబడి ఉన్నాడు.

ఇది పిశాచమే అని గ్రహించి వీర భానుడు సమాధానం చెప్పక తన పని చూసుకోసాగాడు. అయినా నల్లబోవాడు వదిలిపెట్టక, "పలకవేమయ్యా? నీ కష్ట మేమిటో చెప్పుకోరాదా? చేతనైతే సహాయం చేస్తాగా?" అన్నాడు.

వీరభానుడు ఆ నల్లబోవాణ్ణి సమీపించి జరిగినదంతా చెప్పి, "నీవెవరో నాకు

తెలుసు. నీ సహాయం నాకేమీ అక్కర్లేదు, వెళ్ళు!" అన్నాడు.

నల్లటివాడు నవ్వి, "నన్ను బాగానే పోల్చుకున్నావు. కాని నేను నీ పొలంలో ఉండే పశుచాన్ని కాను. ఆ కనవడే కొండ మీద నా నివాసం. నన్ను కొండదేవర అంటారు. నిన్ను చూస్తే నాక్కూడా మనిషి లాగా కొంతకాలం బతకాలని ఉంది. అందుచేత నన్ను నీ వ్యవసాయకూలీగా పెట్టుకో. ఈ బీడంతా దున్నేసి బంగారం పండించుదాం!" అన్నాడు.

"చూస్తూ చూస్తూ నిన్ను కూలీకి ఎలా పెట్టుకోను?" అన్నాడు వీరభానుడు.

"భయమా?" అన్నాడు కొండదేవర. వీరభానుడికి పొరుషం వచ్చింది. "సరే, అలాగే పెట్టుకుంటాను. 'కొండదూ' అని పిలుస్తాను. నా భార్యదగ్గిరా, పిల్లలదగ్గిరా నువ్వు మనిషిలాగే ఉండాలిగాని నీ జిత్తులు చూపగూడదు. దీనికి సమ్మతిస్తే నాకింద పనిచెయ్యి. లేకపోతే నీ దారిస పో!" అన్నా డతను.

అందుకు కొండదేవర ఒప్పుకున్నాడు. కొండడి సలహామీద వీరభానుడు మరొక ఎద్దుల జత కొన్నాడు. వాటితో బీడంతా దున్నాడు. కొండడిది యమబలం. ఎంత కష్టపడి పని చేసినా వాడికి అలుపు లేదు. అయేడు పశుచాల దిబ్బలో నిజంగానే బంగారం పండింది. ఊళ్లో ఆందరూ వీరభానుణ్ణి చూసి అసూయపడ్డారు.

ఒకనాడు గౌరి కొండణ్ణి తన పిల్లలకు తోడు ఉంచి, ఊళ్లో ఎవరికో జబ్బుగా ఉంటే చూడబోయింది. వీరభానుడు పనిమీద ఊళ్లోకి వెళ్లాడు. అతను ఇంటికి తిరిగివచ్చేసరికి పిల్లలు చావుకేకలు పెట్టటం వినిపించింది. అతను పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్లి చూసేసరికి పిల్లలు గాదెవెనక దూరి, "అమ్మా! బాబో!" అని అరుస్తున్నారు. కొండడు విరగబడి నవ్వుతున్నాడు.

“ఏం చేస్తున్నావురా, పశువా?” అని అడిగాడు వీరభానుడు.

“పిల్లల్ని అడిస్తున్నా!” అన్నాడు కొండడు నవ్వుతూ.

“కాదు, నాన్నా! వాడు మమ్మల్ని భయపెడుతున్నాడు. తన తల గొర్రె తలా, సింహం తలా, గాడిద తలా చేస్తున్నాడు!” అన్నారు పిల్లలు.

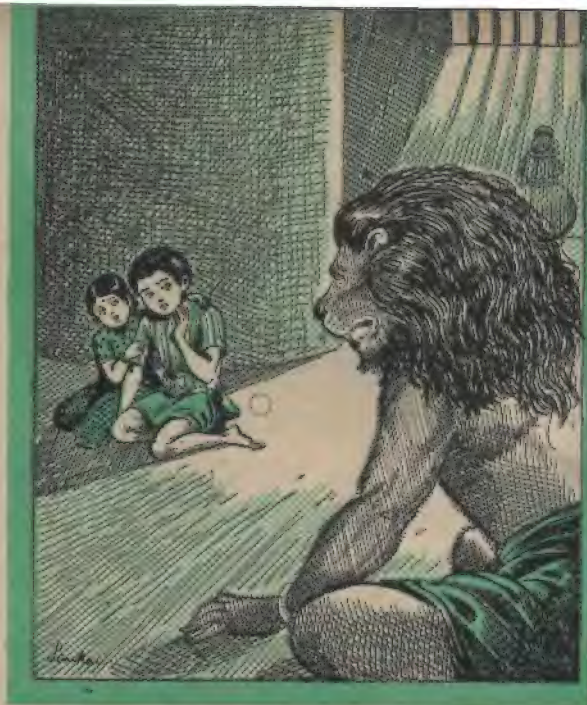
వీరభానుడు పిల్లలకు ధైర్యం చెప్పి, “బయటికి పద! మళ్ళీ నాకు నీ మొహం చూపించకు!” అంటూ కొండణ్ణి బయటికి లాక్కుపోయాడు. కొండడు మర్యాదగానే బయటికి వచ్చాడు. కాని బయటికి వచ్చాక, “ఏం ఎందుకు పోవాలి?” అన్నాడు.

“నా పిల్లల్నెందుకు భయపెట్టావ్? నేను మొదటే చెప్పాను! నువ్వు నా కింద పని చెయ్యటానికి వీల్లేదు,” అన్నాడు వీరభానుడు కోపంగా.

“నేను లేకుండా ఆ పాలమంతా నువ్వే సాగు చేస్తావా?” అని అడిగాడు కొండడు.

“నాచేతనైనంత చేసుకుంటాను. నువ్వు ముందు పద!” అన్నాడు వీరభానుడు.

“నేను పాను! ఏం చేస్తావు? నేనెవరో నీకు బాగా తెలుసుగా?” అన్నాడు కొండడు. మరుక్షణం వీరభానుడు వాడిమీద

కలియబడ్డాడు. ఇద్దరూ చాలాసేపు కొట్టుకున్నారు. చివరకు ఎలాగో వీరభానుడు కొండణ్ణి పడేసి గుండెలమీద కూచుని చావుదెబ్బలు కొట్టాడు. కొండడు విరగబడి నవ్వుసాగాడు. ఆ నవ్వు విని వీరభానుడికి మరింత ఆగ్రహం వచ్చి, “నీకు నవ్వు లాటగా ఉందా? తిన్న దెబ్బలు చాల లేదా?” అంటూ ఇంకా గట్టిగా కొట్టాడు.

“చాలు, చాలు! నువ్వే గెలిచావు. నన్ను లేవనీ!” అన్నాడు కొండడు.

తరవాత కొండడు లేచి నిలబడి మళ్ళీ నవ్వుతూ, “నీవంటి వాణ్ణి నే నెక్కడా చూడలేదు. నీ ఇష్టప్రకారమే నేను వెళ్లి

పోతున్నాను. ఇక నీ పొలం నువ్వే చూసుకో. కాని పిశాచాలేవైనా నిన్ను బాధిస్తే, 'కొండా!' అని ఒక్క కేక పెట్టు. నేను వెంటనే వచ్చి వాటి సంగతి తేలుస్తాను!" అంటూ, నిలబడ్డవాడు నిలబడ్డట్టే మాయమయ్యాడు.

ఆ తరువాత వీరభానుణ్ణి ఏ పిశాచాలూ బాధించ లేదు. అతనిది ఆ ఊళ్ళో ఉన్న పొలాలన్నిటికన్నా మంచి పంటలు పండే పొలమయింది. గొరితోనూ, పిల్లలతోనూ అతను సుఖంగా జీవించాడు.

బేతాళుడి కథ చెప్పి, "రాజా, నా కొక సందేహం కలిగింది. కొండదేవర వీరభానుడికింద పాలికాపుగా పని చెయ్యటానికి వచ్చిన కారణం ఏమిటి? వచ్చిన వాడు తన యజమానికి ఎందుకు ఎదురు తిరిగాడు? మానవమాత్రుడైన వీరభానుడు కొండదేవరను ఎలా ఓడించగలిగాడు? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం తెలిసికూడా చెప్పక పోయావో నీ తల పగిలిపోతుంది!" అన్నాడు.

"వీరభానుడికి పిశాచాల బాధ లేకుండా చేసే ఉద్దేశంతోనే కొండదేవర అతనివద్ద పాలికాపుగా చేరాడు. కొండడి సహాయంతో వీరభానుడు బాగుపడ్డాడు కూడా. కాని వీరభానుడికి ధనంమీద ఎక్కువ ప్రేమో, తన భార్య బిడ్డలమీద ఎక్కువ ప్రేమో పరీక్షించాలని కొండదేవరకి కోరిక కలిగి, వీరభానుడికి కోపం తెప్పించాడు. కొండడు వెళ్లిపోతే తనకు కలిగే నష్టం గ్రహించికూడా వీరభానుడు అతన్ని వెళ్లిపొమ్మన్నాడు. అంతేకాదు, పిశాచాలకు రాజైన కొండడి మీద కలియబడ్డాడుకూడా. అది చూసి కొండడు సంతోషించి తాను ఓడినట్టు ఒప్పుకున్నాడు. అంతేగాని వీరభానుడు నిజంగా కొండదేవరను ఓడించలేదు," అని విక్రమార్కుడు జవాబు చెప్పాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగగానే బేతాళుడు శవంతోసహా మాయమై మళ్ళీ చెటైక్కాడు. (కల్పితం)

వింతతీర్పులు

ఇరానుదేశంలోని ఒక నగరంలో ఒక వర్తకుడుండేవాడు. రోజులు కలిసిరాక ఆ వర్తకుడు డబ్బుచిక్కుల్లో పడిపోయాడు. ఆ చిక్కులనుంచి బయట పడటానికని ఆతను ఒక యూదు వడ్డీవ్యాపారస్తుడివద్దకు వెళ్ళి నూరు దీనారాలు అప్పు పెట్టమనీ, ఎంత వడ్డీ అయినా ఇచ్చుకుంటాననీ అన్నాడు. వడ్డీమాట అటుంచి అసలుకే మోసంవస్తుందనుకుని వడ్డీవ్యాపారస్తుడు అప్పీయ నిరాకరించాడు. కాని వర్తకుడు ఏ షరతుమీదనైనా సరే ఇచ్చి తీరాలని వట్టుబట్టాడు.

“నాకు నీ వడ్డీ వద్దు. గడువులోపల బాకీ తీర్చకపోయావో నీ పంటనుండి కేరు మాంసం కొని తీసుకుంటాను. ఇష్టమేనా?” అన్నాడు వడ్డీవ్యాపారస్తుడు.

“నేను అందుకు కూడా సిద్ధంగానే ఉన్నాను. ఎందుచేతనంటే ఈ డబ్బుతో

నేను వ్యాపారంచేసి గడువులోపల తప్పక నీ బాకీ తీర్చగలను!” అన్నాడు వర్తకుడు.

వడ్డీవ్యాపారస్తుడు అదేప్రకారం ప్రతంరాసి, దానిమీద వర్తకుడిచేత సంతకం చేయించుకుని, నూరు దీనారాలూ ఇచ్చేశాడు. వర్తకుడు ఆ సొమ్ముతో సరుకు కొని వ్యాపారం చెయ్యటానికి బయలుదేరాడు. వ్యాపారం కలిసివచ్చింది. వర్తకుడు తన లాభంలోనుంచి నూరు దీనారాలు తీసి తన భార్యకు పంపుతూ, “వీటిని యూదు వడ్డీవ్యాపారస్తుడికి చెల్లించి బాకీ తీర్పు!” అని కబురుచేశాడు.

వర్తకుడి భార్యకు ప్రతంగురించి తెలియదు. “బాకీ నిమ్మళంగా తీర్చుకోవచ్చు, ఈ డబ్బు ఇంటిఖర్చుకు వాడేస్తాను,” అనుకుని ఆమె ఆ ప్రకారమే చేసింది.

వర్తకుడు కొంతకాలానికి వ్యాపారం ముగించి తన లాభమంతా మూటకట్టుకుని

ఇంటిదారి పట్టాడు. దారిలో అతన్ని దొంగలు దోచి, కట్టుబట్టలతో వదిలారు. అయినప్పటికీ వర్తకుడు అంతగా విచారించ లేదు; ఎందుకంటే, తన భార్య యూదు వర్తకుడి బాకీ చెల్లవేసి ఉంటుందని అతను అనుకున్నాడు.

ఇంటికి వచ్చాకగాని వర్తకుడికి ప్రమాదం జరిగిపోయినట్టు తెలియలేదు. పడ్డివ్యాపారస్తుడి బాకీ అలాగే ఉండి పోయింది. దాన్ని చెల్లించటానికి తనవద్ద యిప్పుడు డబ్బు లేదు. బాకీ తీర్చే గడువు కూడా వెళ్ళిపోయింది. వర్తకుడు పడ్డి వ్యాపారస్తుడి దగ్గరికి వెళ్లి జరిగినదంతా

చెప్పకుని బ్రతిమాలాడు. కాని పడ్డి వ్యాపారస్తుడు నమ్మలేదు. "ఏం జరిగితే నాకేం? నా డబ్బు నాకు కావాలి. నీదగ్గర డబ్బు లేకపోతే శేరుమాంసమూ కొని తీసు కుంటాను!" అన్నాడాయన.

వర్తకుడు ఎంత ప్రాధేయపడినా లాభం లేక పోయింది. పడ్డివ్యాపారస్తుడూ వర్త కుడూ కలిసి ఎమెస్సానగరంలో ఉండే కాజీవద్ద ఫిర్యాదుచేసి, ఆయన తీర్పు తెలుసుకోవటానికి బయలుదేరారు.

దారిలో వారికొక కంచరగాడిద ఎదు రయింది. అది తప్పించుకుని తమవైపే పారిపోయి వస్తున్నది. దాని యజమాని తరుముకుంటూ వస్తున్నాడు. ఎదురుగా వచ్చే ఇద్దరినీ చూసి కంచరగాడిద యజ మాని, "అయ్యా, దాన్ని అపండి! మళ్ళిం చండి!" అని కేకలుపెట్టాడు.

వర్తకుడు ఒక రాయి తీసి కంచరగాడి దను బలంగా కొట్టాడు. రాయి కంచర గాడిద కంటికి తగిలి కన్ను కాస్తా పోయింది. దాని యజమాని వర్తకుడితో పోట్లాట వేసుకుని, "ఇది ఖరీదైన కంచర గాడిద. దాని కన్నుకాస్తా పోగొట్టావు. నాకు నష్టం కలిగించావు. అందుచేత పరిహారం చెల్లించి మరీ కదులు!" అన్నాడు.

“ఈ మనిషిని నిలవేసే అధికారం నీకు లేదు. నీకన్న ముందే నాకు ఋణ పడి ఉన్నాడు. మేము కాజీవద్దకు పోతున్నాము. కావలిస్తే నువుకూడా మా వెంట వచ్చి ఫిర్యాదు చేసుకో!” అన్నాడు వడ్డి వ్యాపారస్తుడు.

కంచరగాడిద యజమానికూడా వాళ్ళ వెంట ఎమెస్సానగరానికి బయలుదేరాడు.

మర్నాడు వారికి దారిలో ఒక దృశ్యం కనిపించింది. ఏవున బరువువేసుకుని ఉన్న ఒక గాడిద బురదలో ఇరుక్కుపోయి కదలలేకుండా ఉన్నది. దాని యజమాని ఒంటరిగా ఏమీ చెయ్యలేని స్థితిలో ఉండి, ఈ ముగ్గురినీ చూసి కాస్త సాయంపట్టమని కోరాడు. ముగ్గురూ గాడిదను బురదనుంచి బయటికి లాగటానికి పూనుకున్నారు. వడ్డి వ్యాపారస్తుడూ, కంచరగాడిద వాడూ గాడిదమీద బరువును చెరోక పక్కా పట్టుకుని తోయసాగారు. అదృష్టవశాత్తూ వర్తకుడు మటుకు గాడిద తోక పట్టుకుని బలంగా లాగాడు. ఆ తోక కాస్తా ఊడి అతని చేతుల్లోకి వచ్చేసింది.

“నా గాడిద తోక తెంపావు. నాకు నష్టం కలిగించావు. పరిహారం చెల్లించి మరీ కదులు!” అన్నాడు గాడిద యజమాని.

మిగిలినవాళ్ళు అతన్నికూడా తమవెంట కాజీదగ్గిరికి రమ్మని సలహా ఇచ్చారు.

సలుగురూ కలిసి ప్రయాణించేసి త్వరలోనే ఎమెస్సానగరం చేరారు. రాజవిధిన పోతూండగా వారి కొక పెద్దమనిషి గాడిదమీద సవారీఅయి పోతూ కనిపించాడు. చూడటాని కాయన పెద్ద అధికారిలాగే ఉన్నాడు. కాని తప్ప తాగి, ఏ క్షణాన కింద పడిపోతాడో అన్నట్టు తూలుతున్నాడు. విచారించగా ఆయన ప్రభుత్వ తపశ్విధాని తెలిసింది.

మరి కొంత దూరం పోయాక వారు మసీదువద్దకు వచ్చారు. అక్కడ వంద

లాది జనం చేరి విచ్చలవిడిగా జూదం ఆడటం కనిపించింది.

ఇంకా కొంత దూరం పోయాక వారి కొక పాడె ఎదురయింది. పాడెమీద ఉన్న మనిషి అటూ ఇటూ కొట్టుకుంటూ, దారే పోయేవాళ్ళతో, “అయ్యా, మీరే చెప్పండి! నేను చచ్చానని తినుకుపోయి పాతేస్తున్నారు. నేను చచ్చానా?” అని చెప్పుకుని విడుస్తున్నాడు.

“అవును నువ్వు తప్పక చచ్చావు!” అని దారే పోయేవాళ్ళు చెబుతున్నారు.

ఈ వింతలు చూస్తూ నలుగురూ అ రాత్రికి నగరంలో బస చూసుకుని

మర్నాడు ఉదయం కాజీగారి ముందు హాజరయారు.

“మీ ఫిర్యాదులు ఒక్కొక్కటే చెప్పండి!” అన్నాడు కాజీ.

“అయ్యా, ఈ వర్తకుడు నావద్ద నూరు దీనారాలు అప్పు పుచ్చుకుని ఈ పత్రం రాసి ఇచ్చాడు. గడువు లోపల బాకీ తీర్చక పాతే అతని శరీరం నుంచి నేను శేరు మాంసం కోసుకోవచ్చు. గడువు దాటి పోయింది. ఇతను నాకు డబ్బు చెల్లవెయ్యాలేదు. మాంసం కోసుకుంటానంటే అది న్యాయవిరుద్ధమని పేచీ పెడుతున్నాడు!” అన్నాడు వడ్డివ్యాపారస్తుడు.

కాజీ పత్రం తీసి చదువుకుని, "ఈ పత్రం ప్రకారం నీకు ఇతని మాంసం ఒక శేరు తీసుకునేటందుకు పూర్తి హక్కున్నది! అలాగే తీసుకుందువుగాని. కత్తి తీసి వదును పెట్టుకో!" అన్నాడు.

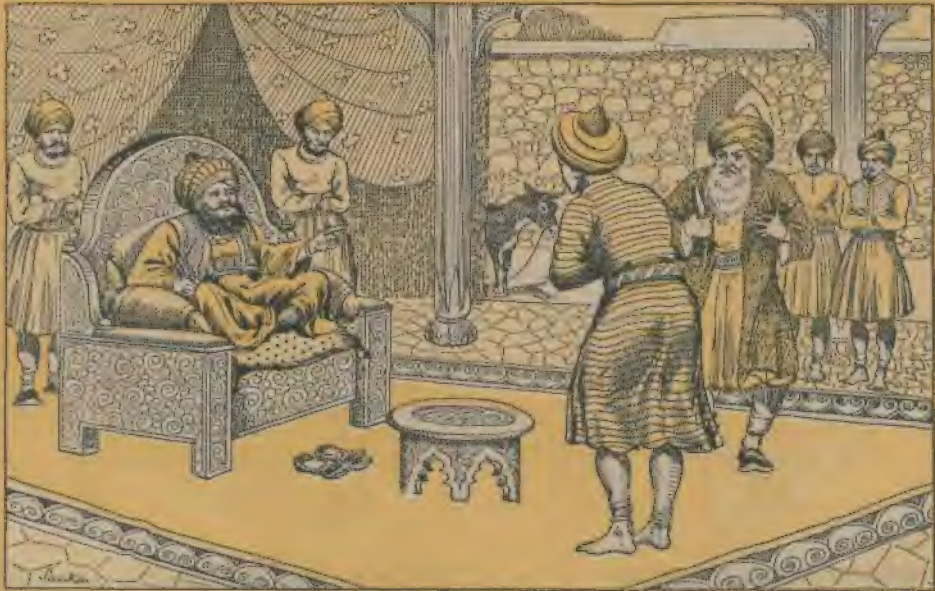
వర్తకుడికి ముచ్చెమటలు పోశాయి, చేతులూ కాళ్ళూ చల్లబడ్డాయి.

కత్తి సూరుకుని వర్తకుడి మాంసం కొయ్యటానికి సిద్ధంగా ఉన్న వడ్డీవ్యాపారస్తుడితో కాజీ, "నీకు ఒక శేరు మాంసం తీసుకునే హక్కు మాత్రమే ఉంది. దానికి ఒక చీమతల అంత ఎక్కువ తీసినా, చక్కువ తీసినా ఈ పత్రంలో ఉన్న షరతుకు భంగం కలుగుతుంది. చట్టవిరుద్ధంగా ప్రవర్తించినందుకు నిన్ను ఉరితీయించగలను!" అన్నాడు.

వడ్డీవ్యాపారస్తుడు తెల్లబోయి, "అది ఎలా సాధ్యమవుతుంది?" అన్నాడు.

"సాధ్యంగాని షరతు పత్రంలో ఎందుకు పెట్టించావు. తీసుకుంటే నీ శేరు మాంసం తీసుకో. లేదా, ఈ మనిషిని హైరానపెట్టి ఇక్కడికి ఉడ్డుకు వచ్చినందుకు పరిహారంకింద రెండు వందల దీనారాలిచ్చుకో!" అన్నాడు కాజీ.

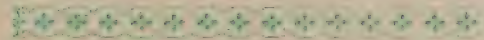
చేసేది లేక వడ్డీవ్యాపారస్తుడు రెండు వందల దీనారాలూ కాజీముందు పెట్టాడు.

తరవాత కంచరగాడిద యజమాని తనకు జరిగిన నష్టంగురించి చెప్పి, "అయ్యా, నా కంచరగాడిద వెయ్యి దిరాముల విలువగలది. ఈ వర్తకుడు దాని కన్ను పోగొట్టి దానికి విలపలేకుండా చేశాడు! తమరు న్యాయంచేయించాలి!" అని విజ్ఞాపన చేసుకున్నాడు.

"ఈ భాగ్యానికి నాదాకా రావాలా? ఒక రంపం తెప్పించి నీ కంచరగాడిదను నిలుపునా కోయించు. మంచి కన్నుగల భాగం నువ్వుంచుకో, గుడ్డికన్ను భాగం వర్తకుడికిచ్చేసి, ఆయన దగ్గరనుంచి 500 దిరాములు పుచ్చుకో!" అన్నాడు.

కంచరగాడిద యజమాని ఈ తీర్పు విని లబలబలాడుతూ, "ఇప్పటికైనా నా కంచరగాడిద విలప 750 దిరాములకు తగ్గదు. నాకు పరిహారమూ వద్దు, పాడూ వద్దు. నాదారి నన్ను పోనివ్వండి!" అని కాజీని వేడుకున్నాడు.

"అనవసరంగా న్యాయస్థానానికి ఈడ్చి నందుకుగాను ఈ వర్తకుడికి నువ్వు నూరు దీనారా లిచ్చుకోవలిసి ఉంటుంది," అన్నాడు కాజీ.

కంచరగాడిద యజమాని చేసేదిలేక తీర్పు ప్రకారం నూరు దీనారాలూ కాజీ ఎదట ఉంచాడు.

తరవాత గాడిద యజమాని ముందుకు వచ్చి వర్తకుడు తన గాడిదతోకను తెగలాగిన సంగతి చెప్పుకున్నాడు.

కాజీ అంతా విని, "అసంభవం! ఈ మనిషి లాగటంచేత నీ గాడిద తోక ఊడి పచ్చిందని నేను నమ్మును. అదిగో అక్కడ నిలబడి ఉన్న నా గాడిదతోక లాగి తెంపు చూద్దాం!" అన్నాడు.

ఫిర్యాది కాజీగారి గాడిదతోక పట్టుకుని లాగిచూశాడు. అది వెనకకాళ్ళతో అతన్ని మొహం పగిలేటట్టు తన్నించి. ఈ విధంగా మూడుసార్లు ప్రయత్నించి గాడిదచేత

తన్నులు తిన్నాక, ఫిర్యాదితో కాజీ,
 “చూశావా? నీ గాడిదకు అసలు తోకే లేక
 పోయి ఉండాలి. నువ్వు ఈ మనిషిమీద
 అక్రమంగా నేరం మోపినందుకు నీకు
 సూరు దీనారాలు జరిమానా విధించాను,
 వెంటనే చెల్లించు!” అన్నాడు.

న్యాయం పొందటానికి బదులు డబ్బు
 వదిలించుకుని ఫిర్యాదీలు వెళ్ళిపోయారు.
 వారిచ్చిన డబ్బులో సగం వర్తకుడి కిచ్చి
 మిగిలినది తన జేబులో వేసుకుంటూ కాజీ,
 “నేను అన్యాయం ఏమాత్రమూ సహించ
 చను. నా తీర్పులు నీకు న్యాయంగా కన
 బడ్డాయనుకుంటాను!” అన్నాడు.

“చిత్తం, చిత్తం! తమరిని కొన్ని సందే
 హాలు అడగాలనుకున్నాను. దయఉంచి
 నా సందేహాలు తీరుస్తారా!” అన్నాడు
 వర్తకుడు విసయంగా.

“అడుగు! ఏమిటి నీ సందేహాలు?”
 అన్నాడు కాజీ.

“మేం వస్తుండగా ప్రభుత్వ తణఖీదారు
 గారు తప్పతాగి గాడిదమీద తూలుతూ
 పోతూండటం కనిపించింది. అంత పెద్ద
 ఉద్యోగి అలా తూలటం చూసి నాకు
 అశ్చర్యం కలిగింది. దానికి కారణ
 మేమిటి?” అని వర్తకుడు అడిగాడు.

“ఈ సగరంలో చాలా సారా దుకాణా
 లున్నాయి. దుకాణాలవాళ్ళు డబ్బుకు
 ఆశించి ఘాటైన మత్తు పదార్థాలు వాటిలో
 కలుపుతూంటారు. అది చట్టవిరుద్ధం. వాళ్ళు
 అలాటి పని చెయ్యకుండా చూడటం తణఖీ
 దారుగారి పని. అందుచేత ఆయన ప్రతి
 దుకాణానికి వెళ్లి సారా కొంచెం కొంచెం రుచి
 చూస్తారు. మత్తుపదార్థాలు కలిపిన దొంగ
 సారా రుచిచూడటంచేత ఆయనకు త్వర
 లోనే తూలుడు ప్రారంభమవుతుంది. దాన్ని
 గురించి చెయ్యగలిగినదేమీ లేదు. దొంగ
 సారా తయారుచేసే వాళ్ళను పట్టుకునేం
 దుకు వున్నమార్గం అదే!” అన్నాడు కాజీ.

“మసీదులో ఎవరి అటంకమూ లేకుండా అంత చురుకుగా జూదం నడుస్తున్న దేమిటి?” అని వర్తకుడు అడిగాడు.

“అదీ చట్టసమ్మతంగానే జరుగు తున్నది. అసలు సంగతేమిటంటే మసీ దుకు ధనం లేదు. అందుచేత అందులో జూదశాలలు పెట్టుకోవటానికి అనుమ తించాము. జూదాలమీద పచ్చిన లాభాలతో మరమ్మతులు వగైరాలు జరిపించి, మసీ దుకు నిధి చేర్చాటుచేస్తాము! ఆ విధంగా మసీదుకు వచ్చేపోయే వారికి అనేకమైన సౌకర్యాలు కన్పించే అవకాశం కలుగు తుంది. ఇది అన్నివిధాలా మంచివనేగదా?” అన్నాడు కాజీ.

“ఒక మనిషిని బతికుండగానే పాదె మీద పెట్టి తీసుకుపోతున్నారేమిటి? వాడు బతికేవున్నానంటున్నాడు, మిగిలినవాళ్లంతా చచ్చావు అంటున్నారు. ఈ వింత ఏమిటి?” అని వర్తకుడు అడిగాడు.

“వాడు చట్టవిరుద్ధంగా మాట్లాడు తున్నాడు! రెండు నెలల క్రితం వాడి భార్య నావద్దకు సాక్షులతోనూ పచ్చి తన భర్త చచ్చిపోయాడనీ, తిరిగి వివాహమాడ టానికి తనకు అనుమతి నివ్వమనీ కోరింది. సాక్ష్యం ఆధారంతో నేను అలాగే చేశాను. తరువాత వాడు పచ్చి తన భార్యను తనకు తిరిగి ఇప్పించమనీ, తాను బతికే ఉన్నాననీ అన్నాడు. చట్టప్రకారం సాక్ష్యం ఆధారంతో నే నిచ్చిన తీర్పును మార్చటానికి వీలు లేదుగదా! అందుచేత వాడి చావు ఖరారు చెయ్యటంకోసం వాణ్ణి పాతిపెట్టవలసిందిగా ఉత్తరువు జారీ చేశాను. అదీ జరిగిన సంగతి!” అన్నాడు కాజీ.

ఈ కాజీగారి తీర్పులు చూసి వర్తకుడికి అమిత ఆశ్చర్యం కలిగింది. కాని ఆ తీర్పుల మూలంగానే తనకు చావు తప్పింది గనక పైకి ఏమీ అనక, కాజీవద్ద సెలవు పుచ్చు కుని వర్తకుడు ఇంటికి తిరిగి వెళ్లిపోయాడు.

వ్యత్యాసం

ఒకప్పుడు ఇద్దరు రాజుల మధ్య కలహం వచ్చింది. వారిలో ఒకడు నిజమైన రాజపుత్ర కీత్రియుడు. రెండవవాడు అదృష్టం కలిసివచ్చి రాజైన నీచుడు.

ఈ నీచుడు ఒక చాటింపు వేయించాడు: తన శత్రువును చంపి అతని తల తెచ్చినవారికి లక్షరూపాయలు బహుమానం ఇస్తానన్నాడు.

అంతటితో కసితిరక ఆ నీచుడు తన శత్రువుకు ఈ విధంగా లేఖ రాశాడు: "నా దృష్టిలో నీవేక కుక్కలాటివాడివి. నీ ప్రాణానికి లక్ష రూపాయలు విలువకట్టాను. నీ తల నరికి తెచ్చినవాడికి ఆ మొత్తం ఇస్తానని నా దేశ మంతటా చాటింపు వేశాను."

ఈ లేఖకు రాజపుత్రుడు ఇలా జవాబిచ్చాడు: "నా దృష్టిలో నీవుకూడా ఒక రాజువే. కాని నీ ప్రాణానికి నేను విలువ ఇవ్వను. నీ తల నరికి తెచ్చిన వాడికి నానుంచి ఒక్క దమ్మిడికూడా ముట్టదు."

ఈ జవాబు చూసి నీచుడు నిర్భంతపోయాడు.

స్వయంప్రభ

గిరిదుర్గమనే పట్టణాన్ని ఇంద్రమిత్రుడనే రాజు పాలించేవాడు. ఆయనకు లేకలేక ఒక అడవిల్ల కలిగింది. ఆ పిల్లకు స్వయంప్రభ అని పేరుపెట్టుకున్నారు. ఆమెకు చిన్న తనంనుంచి తపస్సు చేయాలనీ, మోక్షం సంపాదించాలనీ కొరిక ఉండేది.

స్వయంప్రభ పెద్దదై పెళ్ళియీడు రాగానే ఆమె తలిదండ్రులు సూరుగురు రాజకుమారుల చిత్తరువులు తెప్పించి, వారిలో ఒకరిని భర్తగా ఏరుకోమన్నారు. కాని స్వయంప్రభ తనకు వివాహం చేసుకోవటం ఎంతమాత్రమూ ఇష్టంలేదని చెప్పేసింది.

ఇది జరిగిన కొద్దిరోజులకు వీణావతి అనే ప్రసిద్ధగాయకి గిరిదుర్గానికి వచ్చింది. వీణావతివద్ద అపూర్వమైన వీణ ఒకటి ఉన్నది. ఆ వీణమీద ఆమె రాజసభలలో పాటకచేరీలు చేసి బహుమానాలు పొందుతూ దేశాటన చేస్తున్నది.

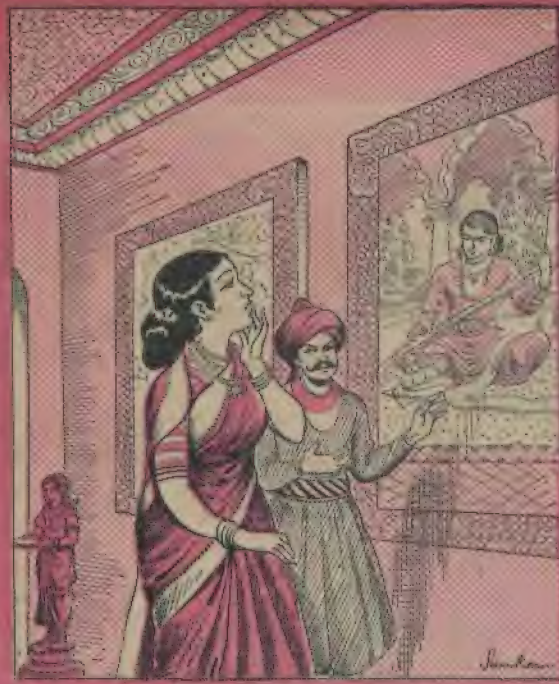
అదేవిధంగా స్వయంప్రభ వినోదంకోసం వీణావతి కచేరీ ఏర్పాటుచేశారు. వీణావతి తన వీణను శృతిచేసి మంచి జావళీ ఒకటి పాడ నారంభించింది. అది వినగానే స్వయంప్రభకు పట్టరాని ఆగ్రహంవచ్చింది. "ఏదైనా భక్తిరసప్రధానమైన పాట పాడక జావళీ పాడతావా?" అంటూ ఆమె కోపంగా లేచివచ్చి వీణావతి వీణను కాలితో బలంగా తొక్కింది. వీణ విరిగి రెండయింది.

అది విడుతరాలనుంచి వాళ్ళ వంశంలో ఉన్న వీణ. వీణావతికి పట్టరాని దుఃఖం వచ్చింది. "ఇటువంటి వీణ మరిదొరకదు. దీని సహాయంతో నేను ఎందరు రాజులవద్దనో బహుమానాలు పొందాను. ఇంతటితో నా గానం ముగిసింది. నేనేం తప్పచేశాను? మీరు నా కెందుకింత అన్యాయంచేశారు?" అని వీణావతి ఏడుస్తూ ఉంటే స్వయంప్రభకు పశ్చాత్తాపం కలిగింది.

ఆమె తన మెడలో ఉన్న రత్నహారం తీసి విణావతికిస్తూ, "ఈ హారంకూడా మా వంశంలో ఏడుతరాలనుంచి ఉన్నదే, అమూల్యమైనదికూడా. అందుచేత దీనిని నీకు ఇస్తున్నాను, తీసుకుని తృప్తిపడు! ఇంతకన్న నేను నీకు చేయగల సప్తపరి హారం ఏమీలేదు!" అన్నది.

విణావతి రాజకుమార్తెపద్ధ ఆ రత్న హారం పుచ్చుకుని, విరిగిన తన విణతో సహా తన విడిదికి తిరిగి పోయింది. ఇక ఆ నగరంలో ఉండటానికి ఇష్టంలేక ఆమె ఆ రాత్రే బయలుదేరి మరొకదేశానికి వెళ్లి పోయింది. ఆమె దారిలో తగిలిన ప్రతి రాజధానిలోనూ ఆగి, ఆస్థానాలలో ఆక్కడి వీణలమీద పాట కచేరీలు చేస్తూ బహు మానాలు తీసుకుంటూవచ్చింది. కాని తన వీణమీద వాయించితే కలిగే తృప్తి ఆమెకు లేకపోయింది.

ఈ విధంగా కొన్నాళ్లు ప్రయాణించేసి ఒకనాడు విణావతి కాళీగుప్తమనే పట్టణం చేరింది. ఆమె సత్రంలో బసచేసి సాయం కాలంపూట చిత్రకాల చూడబోయింది. అక్కడ అనేక చిత్రరువులున్నాయి. అందులో ఒకదానిలో విణవాయిస్తూ ఒక పురుషుడున్నాడు. ఆ పురుషుడు చాలా

అందగాడుగా ఉన్నాడు. అయినా విణా వతిని ఆకర్షించినది ఆతను వాయించే వీణ. అది అచ్చంగా తన విరిగిపోయిన వీణలాగే ఉన్నది.

అదిచూసి ఆశ్చర్యపడుతూ చిత్రకాలలో ఉండే భటులను, "ఈ చిత్రరువు ఎవ రిది?" అని అడిగింది.

"ఇది మా రాజుగారి నాలుగవ కుమారు డైన సహదేవుడిది!" అని రాజభటులు జవాబుచెప్పారు.

ఈ సంగతి తెలియగానే విణావతికి ఒక కోరిక కలిగింది. అదేమంటే, తన సంగీ తంతో రాజకుమారుణ్ణి మెప్పించి బహు

మానంగా అతని వీణ పుచ్చుకోవాలని! ఆమె వెంటనే సహదేవుడి ఇల్లు వెతుక్కుంటూ వెళ్లి, అతని దర్శనంచేసుకుని, కచేరీ చేయటానికి అనుమతి కోరింది.

సహదేవుడు అనుమతించి, తన వీణను తెచ్చి ఆమె ముందు పెట్టించాడు. వీణను శ్రుతిచేస్తూంటే వీణావతికి ఎక్కడలేని ఆనందము కలిగింది. అది అచ్చగా తన వీణలాగే పలుకుతున్నది. ఆమె ఆ ఆనందంలో అద్భుతంగా కచేరీచేసింది.

ఆమె వాయింపు విని సహదేవుడు చాలా సంతోషించి, ఏమి బహుమానం కావాలో కోరుకోమన్నాడు. వీణావతి స్వయంప్రభ

వృత్తాంతమంతా చెప్పి, తన విరిగిపోయిన వీణ చూపించి, "మీ వీణపై వాయించేదాకా నాకు చెయ్యివిరిగినట్టుగా ఉన్నది. దయ చేసి తమ వీణ నాకిప్పించండి," అన్నది.

సహదేవుడు వీణావతి వీణను పరీక్షించి, "దీనిని నేను మళ్ళీ అతికి నీ కివ్వగలను. నీవు విచారించ సవసరంలేదు," అన్నాడు. ఆ రాత్రల్లా అతను వీణను బాగుచేసి మర్నాడు వీణావతి వచ్చేసరికి ఆమెకు ఇచ్చేశాడు. ఎక్కడా ఆతుకు తెలియకుండా తన వీణను బాగుచేసిన రాజకుమారుడి ప్రజ్ఞకు మెచ్చుకుని వీణావతి రత్నహారాన్ని అతని కిచ్చేస్తూ, "దీన్ని నేను నా వీణకు ప్రతిఫలంగా స్వయంప్రభ వద్ద తీసుకున్నాను. మీరు నా వీణ నాకు దయచేయించారు గనక ఈ హారాన్ని మీరే ఉంచుకోండి!" అన్నది.

వీణావతి వెళ్ళిపోయాక సహదేవుడు స్వయంప్రభను గురించి దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు. స్వయంప్రభ గొప్ప అందగత్తె అనీ, ఆమె మనస్సు మాత్రం వైరాగ్యంతో నిండివున్నదనీ వీణావతి అతనితో చెప్పింది. వివిధంగానైనా ఆ రాజకుమారి స్వయంప్రభను తన భార్యను చేసుకోవాలని సహదేవుడికి తోచింది.

ఈ లోపల ఇంద్రమిత్రుడు తన కూతురి మెడలో హారం లేకపోవటం గమనించి, జరిగిన సంగతి యావత్తూ తెలుసుకుని, చాలా కలవరపడ్డాడు. ఎందుకంటే, వారి వంశంలో ఏడు తరాలుగా ఉన్న ఆ హారం గొప్ప మహిమగలది; దానిని ఎవరు ధరిస్తారో వారు గిరిదుర్గానికి రాజౌతారు. ఈ సంగతి తెలియక స్వయంప్రభ దానిని కాస్తా వీణావతికిచ్చింది. రాజుకు మతి పోయినట్టయింది. వీణావతి ఎక్కడ వున్నా పట్టి తీసుకురావలసిందని ఆయన తన భటులకు ఆజ్ఞాపించాడు.

రాజభటులు దారివెంబడి కనిపించిన వారిని విచారిస్తూ కొద్దిరోజులలో వీణావతిని పట్టుకోగలిగారు. ఆమె దారివెంట వచ్చి ఇంద్రమిత్ర మహారాజుతో, "మహారాజా, మీ అమ్మాయి ఇచ్చిన రత్నహారం నావద్ద లేదు. కాళీగుప్త నగరపు రాజు కుమారుడు సహదేవుడు నా వీణను బాగు చేసి ఇవ్వగా, నే నాయనకు ఆ రత్న హారాన్ని బహుమతిగా ఇచ్చేశాను," అంటూ జరిగిన సంగతంతా చెప్పేసింది.

మహారాజు వీణావతిని ప్రస్తుతానికి ఖైదులో ఉంచి తన భటులను కాళీగుప్త నగరానికి పంపాడు. వారు కొద్దిరోజులలోనే

తిరిగి వచ్చి, "మహారాజా, రాజకుమారుడు సహదేవుడు కాళీగుప్త నగరంలో కొన్ని రోజులుగా లేనట్టు తెలిసింది. ఆయన ఎటు వెళ్ళినదీ అక్కడి వారికెవరికీ తెలియ దట!" అని చెప్పారు.

పోయిన హారం తిరిగి దొరకనందున రాజుకు ఆవేదన జాస్తి అయింది. ఇంతలో ఆయన కొక వార్త తెలిసింది. నగరం బయట రత్నగిరి అనే కొండపైన ఉండే దేవాలయంలో ఆద్వైత శివానందయోగి వచ్చి తపస్సు చేసుకుంటున్నాడని ఆయన విన్నాడు. ఆయన వెంటనే తన పరివారంతో బయలుదేరి ఆ యోగిని చూడబోయాడు.

ఈ యోగి ఎవరో కాదు, కాళీగుప్త సంగరపు రాజకుమారుడు సహదేవుడే ఎలా గైనా స్వయంప్రభను పెళ్ళాడే ఆలోచనతో దొంగవేషం వేసుకుని వచ్చి ఆ విధంగా అక్కడ కూచున్నాడు. కాని ఈ సంగతి యెవరికీ తెలియదు.

రాజు వచ్చి సమస్కరించగానే యోగి వేషంలో ఉన్న సహదేవుడు, "రాజా, నీ వెందుకు వచ్చావో నేను దివ్యదృష్టిచేత గ్రహించాను. నీ కుమార్తె పోగొట్టుకున్న రత్నహారం నీ కుమార్తె చేతికే తిరిగి వచ్చేటట్టు మేము అనుగ్రహించాము. నీవు విచారించకు. నీ కుమార్తె వివాహం విషయం

కూడా నీవు విచారిస్తున్నావు. ఆమె వివాహ ముహూర్తంకూడా ఎంతో దూరంలో లేదు. అందువల్ల నీవు ఏ విచారం లేకుండా సుఖివై ఉండవచ్చు!" అన్నాడు.

రాజుకు పెద్దబరువు దించేసినట్టయింది. "మహాత్మా, తమకు చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి! నా కుమార్తె వివాహమాడటానికి బొత్తిగా సమ్మతించకుండా ఉన్నది. దాని మనసు మారేలాగ అనుగ్రహించండి!" అని వేడుకుని ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

తరవాత రాజు తన కుమార్తెను పిలిచి, "అమ్మా, రత్నగిరిపైన ఒక మహాయోగి వచ్చివున్నాడు. అయినకు గల తపశ్శక్తి

అత్యద్భుతమైనది. నేను స్వయంగా పరీక్షించాను. నువ్వు వెళ్లి ఒక్కసారి ఆయన దర్శనం చేసిరాదా?" అన్నాడు.

ఈ మాట వినగానే స్వయంప్రభకు యోగిని చూడాలని, ఆయనవద్ద ఉపదేశం పొందాలని కోరిక కలిగింది. హేమ అనే చెలికత్తెను వెంటబెట్టుకుని ఆమె రత్నగిరికి వెళ్లి యోగి ముందు సాష్టాంగపడింది.

అప్పుడు సహదేవుడు ఆమెతో, "రాజకుమారి, నీ కోరిక మాకు తెలిసింది. నీవు అజ్ఞానివై ఒక రత్నహారాన్ని ఒక గాయని కిచ్చావు. ఆది దొరకని కారణంచేత విచారిస్తున్నావు!" అన్నాడు.

"స్వామీ, ఆ హారమూలాన ఆ గాయకిని మా తండ్రిగారు ఖైదులో ఉంచారు. కనీసం ఆమె విముక్తికోసమైనా ఆ హారం తిరిగి వచ్చే ఉపాయం చెప్పండి!" అన్నది స్వయంప్రభ.

సహదేవుడు కళ్ళు మూసుకుని కమండలంలో చెయ్యి పెట్టి రత్నహారం తీసి స్వయంప్రభ చేతిలో పెడుతూ, "ఇదుగో, నీ రత్నహారం! దీనిని వెంటనే తీసుకుపోయి, మీ తండ్రికి ఇచ్చి, అనవసరంగా బాధలు పడుతున్న ఆ గాయనిని చెరవిడిపించు. నీకు త్వరలోనే వివాహం కాగలదు! ఇది మా ఆశీర్వాదం!" అన్నాడు.

స్వయంప్రభ వివాహమనే మాట వినగానే కంగారుపడి, "స్వామీ, నాకు వివాహం వద్దు. జన్మతరించే ఉపాయం చెప్పండి. పెళ్ళాడమని మా నాన్నగారు నా ప్రాణం తీసేస్తున్నారు. మీరైనా తరుణోపాయం చెబుతారని ఆశపడి వచ్చాను!" అన్నది.

"నీకు వివాహం తప్పదు. కాని వైరాగ్యం చెడకుండా వివాహం జరగాలంటే అందుకు ఒకటే ఉపాయం. నన్ను పెళ్ళాడు!" అన్నాడు సహదేవుడు.

ఈ మాట వినగానే స్వయంప్రభకు యోగిమీద అనుమానం తలవెత్తింది. అమె వినయంగా, "స్వామీ, సర్వమూ

త్యజించి తపస్సు చేసుకునే తమకు వివాహ మెందుకు?" అని అడిగింది.

"పెచ్చిదానా, నన్ను కాపాడగలందులకే వివాహమాడతాము. నీ కిష్టం లేకపోతే మానెయ్యి!" అన్నాడు సహదేవుడు.

స్వయంప్రభ చెలికత్తె అయిన హేమ, యోగి చెప్పినట్లు చెయ్యటం ఉత్తమమని, ఈ యోగిని పెళ్ళాడకపోతే ఏ రాజకుమారుణ్ణి పెళ్ళాడి సంసారతాపత్రయంలో పడవలసివస్తుందని చెప్పింది. చివరకు స్వయంప్రభ అద్వైతశివానందయోగిని పెళ్ళాడటానికి సమ్మతించింది. వారిద్దరికీ అప్పటికప్పుడే వివాహమయింది. తరవాత స్వయంప్రభ తన చెలికత్తెతోసహా ఇంటికి వెళ్లిపోయింది. తాను వచ్చినవని అయినందున సహదేవుడుకూడా తన దొంగవేషం తీసివేసి తన రాజ్యానికి తిరిగివెళ్లిపోయాడు.

రత్నగిరిపైన ఉండే దేవళం పూజారికి మాధవస్వామి అనే అల్లుడొకడున్నాడు. దేవళంలోకి ఒక యోగి రావటమూ, ఆ యోగిదగ్గరికి మొదట రాజుగారూ, తరవాత రాజకుమార్తె వచ్చి వెళ్లటం వాడు గమనించాడు. సహదేవుడు తన కాషాయ వస్త్రాలూ, మాయగడ్డమూ, మీసాలూ తీసి పారేసి వెళ్లిపోవటం మాధవస్వామి కంట

వడింది. శివానందయోగి అనేవాడు కపట యోగి అని వాడికి తెలిసిపోయింది.

చెంటనే మాధవస్వామి ఆ కాషాయ వస్త్రాలనూ, గడ్డాలనూ, మీసాలనూ తానే ధరించి తపస్సు చేసుకునేవాడిలాగా కూచున్నాడు. రాజుగారు మళ్ళీ వస్త్రాడని వాడి అశ. వాడు అనుకున్నట్టే జరిగింది కూడా.

యోగి ప్రభావంచేత తన కుమార్తె రత్నహరన్న తిరిగి తెచ్చుకున్నదని తెలియగానే రాజు వచ్చి కపట శివానందయోగి దర్శనం చేసుకుని, భక్తితో రత్నాలు పొదిగిన రుద్రాక్షమాల నమర్పించి చెళ్ళాడు. తాను మొదట చూసిన శివానందయోగి వీడు కాదని రాజు పోల్చులేకపోయాడు. మాధవస్వామికి చాలా సంతోషమయింది. ఇంకా ఇటువంటి బహుమతులు చాలా వస్తాయని వాడు అశవద్ధాడు. కాని ఈసారి వాడి అశ ఫలించలేదు.

యోగి చెప్పినట్టు రత్నహరం దొరికింది గనక స్వయంప్రభకు పెళ్ళికూడా త్వరలోనే జరుగుతుందని రాజుకు నమ్మకం కుదిరి పోయింది. ఆయన పెళ్ళిప్రయత్నాలు చేయసాగాడు. ఇది చూసి స్వయంప్రభ తన తండ్రితో, తనకూ శివానందయోగికి

అదివరకే వివాహమైనట్టు చెప్పేసింది. మొదట రాజుకు చాలా అశాభంగం కలిగింది. చివరకు ఆయన తన మనసును సమాధానపరచుకుని, "ఈ సంగతి మొదటనే ఎందుకు చెప్పలేదు? మళ్ళీ మీకు వైభవంగా వివాహం చేస్తాను!" అన్నాడు.

స్వయంప్రభ వివాహానికి అహ్వన పత్ర కలు దేశదేశాలకూ వెళ్ళాయి. రాజబంధువులు మంగళవాద్యాలతో రత్నగిరికివచ్చి కపట శివానందయోగిని రాజభవనానికి తీసుకుపోయారు. తనకు రాజకుమార్తెనిచ్చి పెళ్ళిచేయబోతున్నారని తెలిసి మాధవస్వామి దిగ్భ్రమ చెందాడు.

స్వయంప్రభ తరపున హేమ పెళ్లికొడుకును చూడవచ్చింది. వీడు ఆసలు శివానందయోగి కాడని ఆమె తెలుసుకుని ఈ వార్తను స్వయంప్రభకూ, ఆమె చెలికత్తెలకూ చెప్పింది. వారంతా వచ్చి మాధవ స్వామిని చుట్టుముట్టి, పరాచకాలాడే నెపం మీద గడ్డాలూ, మీసాలూ పట్టిలాగి ఊడ దీసారు. మోసం బయటపడింది.

రాజు ఈ వార్త విని మండిపడి కపటయోగిని పిలిపించి, "నీచుడా, ఎవరు నీవు? నిజం చెప్పు! లేకపోతే నిలువునా చీల్చిస్తాను! ఆసలు శివానందయోగి ఎక్కడ?" అని అడిగాడు.

"మహాప్రభూ, క్షమించండి. మీరు ఆసలు శివానందయోగి అనుకునేవాడు కూడా దొంగయోగి! వాడి గడ్డాలూ, మీసాలూ, బట్టలూ మాత్రమే నేనుకూడా పెట్టుకున్నాను! నన్ను వదిలెయ్యండి!" అని మాధవస్వామి చెప్పకున్నాడు.

రాజుకు మతిపోయినట్టయింది. స్వయంప్రభను పెళ్లాడిన మాయయోగి ఎవరో తెలుసుకునే దారి కనిపించలేదు.

ఈ లోపుగా సహదేవుడికి స్వయంప్రభ పెళ్లి వార్త తెలియ వచ్చింది. శివానందయోగినని చెప్పకుని మరెవడో రాజపుత్రికను పెళ్లాడబోతున్నాడని ఊహించి, అతను వెంటనే బయలుదేరి గిరిదుర్గానికి వచ్చాడు. ఇంద్రమిత్రమహారాజును కలుసుకుని జరిగినదంతా చెప్పాడు. మాధవస్వామి సహదేవుణ్ణి చూసి, శివానందయోగిగా నటించిన మనిషి అతనేనని గుర్తుపట్టాడు. హేమా, స్వయంప్రభాకూడా అతనిని పోల్చగలిగారు. తనకోసం సహదేవుడు ఇంత శ్రమపడిన సంగతి తెలిసి స్వయంప్రభ అతనికి భార్య కావటానికి ఒప్పుకున్నది. తన అల్లుడు రాజకుమారుడైనందుకు రాజు సంతోషించాడు. సహదేవుడికి, స్వయంప్రభకూ మహావైభవంగా పెళ్లి జరిగింది.

మిత్రభేదం

వనికేగె నా నక్క - వన మృగాలన్ని
తను జూచి పారిపోయిన కనిపెట్టి
“ఎనుడు మృగములు - వెఱవగా వలదు
నను మీకు రాజుగా - సంపెను బ్రహ్మ
వనరాజ్యమునకు రా-జును నాడు నాజ్ఞ
వినవలె మీరెల్ల,” - ననినది నక్క.
నక్కల మాత్రము - దిక్కుల కడచి
తక్కిన మృగముల - తనవద్ద నిలిపె
వెంట నీలిమృగము - విధి బంపె ననుచు
అంతటి మృగములే - అతనికి లొంగె
సింహాదు లా వని - చిక్కిన వాని
సంహార మొనరించి - సర్వ మాంసము
తనముందు వేసిన - తను పాళ్ళువేసి
వనమృగముల కిచ్చి - తను దినుచుండె.
అట్లుండ నెక్క సా-యంతనమందు
చెట్ల క్రిందుగ మృగాల్ - చేరి కూర్చుండ
దూరాన నక్కలు - బాదులు తీరి
సొరెకు కూయగా - సాగె పెద్దగను.

అది వినినంతనే - ఆ నీలి నక్క
ఎద పొంగిపోయి గొం-తెత్తి గట్టిగను
కూతలు వేయగా - గొప్ప మృగాలు
ఈతగాడెక నక్క-యే లెమ్మటంచు
గబగబ మూగి ము-క్కలు జేసివైచి,
కబళించె తమకున్న - కని యెల్ల దీఱ.
కావున పింగళ-కావనినాథ
నీ పింక గడ్డి ది-నే దీని విడుపు
మాంసము దినువారి - మమ్ము చేకొమ్ము
ధ్వంసముసేయు-నీతడు ఊటకున్న.

పింగళకుడు :

ఏ కారణము జూచి - యీతనిపట్ల
నాకున్న మైత్రి వో-నాడంగవలయు

దమనకుడు :

సరి దానికేమి నా-సన్నిధియందె
పరిమార్తు మిమ్మని - పదరెను వాడు.
రేపు వచ్చినవాని - చూపులు గనుడు
మీపక్క గుఱ్ఱని - మ్రింగగా జూచు.

తన తావునందు కూ-ర్చినబోడు కనుడు.”
అని చెప్పి దమనకుం - డరిగి మెల్లగను.
సంజీవకుం డింటి-చాయలనుండ
అంజలి పట్టుక - అరిగినా దంత
చాలనాళ్ళకు దర్శ-నాలు సేమమ్మె
ఈలాగు వచ్చితి-వేమనె నతడు.

దమనకుడు :

సేవకులకు నేడ - సేమమ్ము కలదు ?
భావమ్ము బ్రదుకును - పరులదేకాద !
పనిసేసి ధనము సం-పాదించు నాశ
తన స్వేచ్ఛ పాలివెట్టు - జనుడు లోకమున
శునకజీవితము సే-వన మంద్రుకాని
శునకము స్వేచ్ఛగా - తను దిరుగాడు

సేవకుండెప్పుడు - స్వేచ్ఛయే లేక
ఏవారి మాటో ఆ-లించగావలయు.

సంజీవకుడు :

అది ఏల మిత్రమా - అట్లనుచుంటి
వెదియైన చెప్పనుం-కించిన చెప్పు.

దమనకుడు :

తగదండ్రు మంత్రభే-దము పెద్దలెప్పుడు
తగనిదేయైనను - తప్పుడు నాకు
మన మైత్రి విలువైన-దని వచ్చినాడ
తనకంటె మిత్రునే - తగు రక్ష సేయ
నా మాట విని వచ్చి-నాడవు గనుక
నీ మంచిచెడ్డల - నే చూడవలయు.
దొర నిన్ను చంప నా-తురపడుచుండె

మరియాద కాదన్న - మాటయే వినడు.
 పచ్చిమాంసమ్ము సా-పడువాని కెట్లు
 పచ్చిక దినువాడు - పడుననుచుండె.
 వైరినెత్తెనను - వధియింపవచ్చు
 ఘోరమేమని రాజు - గుఱ్ఱనుచుండె
 ఉన్న సంగతి చెప్ప-చుంటి నాపైన
 నన్నంటదీ పాడు-మన్నీల నడత!
 రేపటిప్రాద్దున - తేడు నికా జంపు
 విపాప మెఱుగ న-న్నేమనుకోకు.
 అని దమనకుడన్న - ఆ ఘోరవార్త
 విని మూర్ఛపోయెను - వృషభేంద్రుడపుడె
 పెద్దప్రాద్దునకు తె-ల్పిని బొంది యతడు
 తద్ద విచారించి - తా నిట్టులనియె.

సంజీవకుడు :

దొరతెచ్చ విశ్వాస-దూరులే నిజము
 దొర మిత్రుడనుకొంట - దోష మెల్లపుడు
 సరివారితో స్నేహ-సరణి ధర్మమ్ము
 దొరలతో చేరుట - దుర్మితికాదె.
 కారణమొక్కటంటి - క్రొవ్యమ్ము దలప
 వీరీతిగానె కాం-తింపంగవచ్చు
 నిష్కారణద్వేషి - నేమి చేసినను
 దుష్కరమ్ముగు పగ - తొలగించుటన్న.
 మృగపతి మైత్రి నీ - మెకము లెఱంగి
 పగబూని చాడిలు - పలికియేయుండు.

దమనకుడు :

అటులైన దొరకు నీ - వదియిది చెప్పి
 చిటికెలో మార్చుట - సేమముకాదె.

సంజీవకుడు :

కాదోయి మిత్రమా - కాదంత సులువు
 ఏ దారియో చూచి - హింసింతు వారు.
 మాయలమారులు - మంచివారలను
 దాయలై ఎప్పుడో - ధ్వంసమొనర్తు.
 ఒంటెను పూర్వమే-వో చేరి చెడివి
 యుంట విన్నదెకదా - ఓయి నేస్తుండ!

దమనకుడు :

ఎవ్వరా ఒంటె ? వే-ధించిన దెవరు
 అవ్వార్త చెప్పి న - న్నలరింపుమన్న!

గాడిద బోసం

Santhi...

సువర్ణానదీ తీరాన ఒక గ్రామంలో ఒక జ్యోతిష్ముడుండే వాడు. ఆయన పంచాంగాలు గుణించటంలో ఆ చుట్టుపక్కల మిగిలిన సిద్ధాంతులకన్న చాలా గొప్పవాడని పేరు వచ్చింది. తరవాత జాతకాలు రాయటంలో అంతటివాడు లేడని అనసాగారు.

సిద్ధాంతిగారి ఖ్యాతి క్రమంగా రాజధానికి పోయింది. అక్కడ ఉండే రాజోద్యోగులంతా కలిసి ఆయనను రాజధానికి రప్పించారు. కొద్దికాలంలోనే సిద్ధాంతిగారికి రాజాశ్రయంకూడా దొరికింది. ఆయన చెప్పిన జోస్యానికి తిరుగు ఉండేదికాదు.

క్రమంగా సిద్ధాంతిగారు అధికారుల అనుగ్రహమూ, బోలెడంత డబ్బూ సంపాదించుకుని, నదీతీరాన తన స్వగ్రామంలో అనేక పందల ఎకరాల భూమికి హక్కు దారయినాడు. పంటలు పచ్చే తరుణంలో మాత్రం సిద్ధాంతిగారు స్వగ్రామం వెళ్ళి,

చేలుకోయించి, కుప్పలువేయించి, సూర్యిళ్లు చేయించి, ధాన్యం కొట్టలో వేయించి, దాని అమ్మకానికి ఏర్పాట్లు పూర్తిచేసుకుని రాజధానికి తిరిగి పోతూండేవాడు.

ఒక విధాయన ఈ విధంగానే తన గ్రామం వెళ్ళాడు. కుప్పలన్నీ సూర్యి ధాన్యమంతా పొలాల్లోనే రాసి పోశారు. మధ్యాన్న భోజనం అయ్యాక ఒక కుసుకు తీసి లేచి, సిద్ధాంతిగారు చల్లగాలికి పసారాలో వచ్చి కూచున్నాడు.

ఈ సమయానికి ఊరి చాకలి ఉతికిన బట్టలు గాడిదపైన వేసుకుని ఇంటికి పోతూ, సిద్ధాంతిగారిని చూసి ఆగి, “ఏం, బాబూ? ధాన్యమంతా పొలంలోనే ఉన్నట్టున్నది. త్వరగా ఇల్లు చేర్పించండి! ఇంకా చూస్తారేం?” అన్నాడు.

“చేర్పిస్తాను. ఇప్పుడేం తొందర వచ్చిందిరా?” అన్నాడు సిద్ధాంతిగారు.

“తొందర కాకేమండీ? ఇంకో గంటలో తుఫాను ముంచుకొస్తుంటేనూ?” అన్నాడు చాకలి ఆదుర్దాగా.

సిద్ధాంతిగారు నవ్వి, “నీ జోస్యం అఘోరించినట్టే ఉంది! ఈ కారైలో వానలే ఉండవుగదా, తుఫాను రావట మేమిటి? అదీగాక ఆకాశం చూడు, ఎంత నిర్మలంగా ఉందో! ఎక్కడా ఒక్క మబ్బు తునక లేదు. మందమారుతం వీస్తున్నది! తెలిసీ తెలియని విషయాలు పెద్దలతో ఎన్నడూ చెప్పకు!” అన్నాడు.

“మీ మంచికోరే చెబుతున్నాను. కారైల సంగతి నే నెరగనుగాని, ఇంకో రెండు గడి

యలలో తుఫాను రావటంమటుకు నిజం! వెంటనే బళ్లను పొలానికి తోలించి ఒక్క గింజ దిగబడకుండా ధాన్యమంతా ఇంటికి తెప్పించుకోండి. లేకపోతే, బంగారమంటి పంట నిష్కారంగా పాడైపోతుంది!” అంటూ చాకలి తన గాడిదను అడిలించి ముందుకు సాగిపోయాడు.

సిద్ధాంతిగారు వాడి అమాయకత్వానికి నవ్వుకుంటూ మళ్ళీ ఒక్కసారి ఆకాశాన్ని కలయజూశాడు. పడమటగా చిటికెన వేలంత మబ్బు ఒక్కటి కనిపించింది. మరి కాస్సేపటికల్లా, అడవివినుగుల మంద లాగా కారుమేఘాలు వాయువేగంతో అన్ని

వైపులనుంచి వచ్చి కమ్ముకున్నాయి. సూర్యుడు ఎక్కడ ఉన్నదీ తెలియరాలేదు. ప్రపంచం చీకటిపడినట్టయి పోయింది. పెద్ద పెద్ద మానులను కూకటి వేళ్లతోసహా పెకలించగల హోరుగాలి సాగింది. ఆకాశాన ఉరుములూ, మెరుపులూ సాగి వాన ఆరంభమయింది.

సిద్ధాంతిగారికి ఏమి చేయాలో తోచలేదు. చాకలి చెప్పినప్పడే ధాన్యం చేరవేసుకుంటే ఏమీ నష్టం ఉండేదికాదు. కాని పంచాంగం ప్రకారం ఈ సమయంలో వానలుండటానికి విలులేదు గనక సిద్ధాంతిగారు చాకలి మాట లక్ష్యపెట్టలేదు.

“అన్నట్టు ఈ తుఫాను వస్తుందని చాకలికి గంటిందటే ఎలా తెలిసింది?” అని సిద్ధాంతిగారు ఆశ్చర్యపడ్డాడు. తుఫాను కాస్త తగ్గగానే ఆయన చాకలి ఇంటికి పరిగెత్తివెళ్లి, “ఒరే, చాకలీ? నువ్వు చెప్పినట్టే చిత్రంగా వాన వచ్చిందే! నీకు తప్పక

జోన్యం తెలిసి ఉండాలి. ఎవరిదగ్గర నేర్చుకున్నావురా?” అని అడిగాడు.

“మరెవరోనా, బాబూ! నాగడిదే నాకు జోన్యం చెబుతుంది. దాని ముందు పంచాంగాలు పనికిరావు. ఇంకో మూడు నాలుగు గడియల్లో వాన రాబోతుందనగా దాని వంటిమీద రోమాలన్నీ నిలబడతాయి. అది చెప్పలూ, కళ్లూ పైకితిప్పి మనకు వినపడని వానకోసం అలకిస్తుంది. తరవాత తోకముడిచి అటూఇటూ చిందులు తొక్కుతుంది! దాని జోస్యానికి తిరుగులేదు, బాబూ!” అన్నాడు.

సిద్ధాంతి వెళ్లిపోతూ, “ఒరే, నీకు పుణ్యం ఉంటుంది. ఇవాళ జరిగిన సంగతి ఎవరికీ చెప్పకు. నా పరువు కాస్తా పోతుంది!” అని చాకలిని బతిమాలుకున్నాడు. కాని ఈ సంగతి అందరికీ తెలియనే తెలిసింది. సిద్ధాంతిగారిదగ్గర జరగబోయ్యే విషయాలు తెలుసుకునేవారు క్రమంగా తగిపోయారు.

8

[భూవనసుందరి కారణంగా గ్రీకులు ట్రోయ నగరాన్ని ముట్టడించిన పదవ సంవత్సరంలో ఇరువవ అగల గొప్ప యోధులు మరణించారు. గ్రీకువజన మరణించిన వారిలో వజ్రకాయుడు, భూదవుడు మొదలైనవారున్నారు; ట్రోజను ప్రముఖులలో వీరసింహుడు, మోహనుడు మొదలైనవారున్నారు. మోహనుడు పోగానే భూవన సుందరిని, ఆమె కిష్టం లేకుండానే, అరిభయంకరుడు పెల్లాడాడు. ట్రోయ పతనానికి పూనుకున్న రూపధరుడికి భూవనసుందరి, ఆమె అత్తగారూకూడా నహకరించారు.]

ట్రోయ పతనానికి కొంత ముందుగానే షర్త నుడి కుమారుల మధ్య అంతఃకలహాలు బయలుదేరి చాలా తీవ్రంగా పరిణమించాయి.

అది చూసి వర్తనుడు గ్రీకులతో రాజీపడటానికి రహస్యంగా ఒక యత్నంచేశాడు. అయిన తనే బాపమరిది అయిన ప్రత్యామ్నాయుడనేవాణ్ణి రా రాజు వద్దకు పంపాడు. ఈ ప్రత్యామ్నాయుడికి అరిభయంకరు

డంటే ఏ మాత్రమూ పడదు. అందుచేత అతను కేవలం సంధి రాయబారాలు మాట్లాడి తిరిగిపోవటానికి బదులు రూపధరుడితో ఒక కుట్ర పన్నాడు. ట్రోయ రాజసింహుసనమూ, రాజధనంలో నగం వంతూ ప్రత్యామ్నాయుడికి దక్కితట్టూ, ప్రత్యామ్నాయుడు ట్రోయనగరాన్ని రూపధరుడి చేతులలో పెట్టెట్టూ ఒడంబడిక జరిగింది. ఈ కుట్ర కొనసాగటానికి ప్రళం

సనుడుకూడా సహాయం చెయ్యగలడని ప్రత్యామ్నాయం రూపధరుడితో అన్నాడు.

ట్రోయ్ నగరంలో గ్రీకులకు సహాయం చేసేవాళ్లున్నారు. ఆ నగరంనుంచి బుద్ధిమతి విగ్రహం దొంగిలించబడింది. ట్రోయ్ పతనానికి అవసరమైన పరిస్థితులన్నీ ఏర్పడ్డాయి. ఇక గ్రీకులు నగరంలోకి ప్రవేశించటమే తరవాయి. ఇందుకుగాను ఒక బ్రహ్మాండమైన కొయ్యగుర్రాన్ని తయారు చేయటానికి గ్రీకులు పూనుకున్నారు.

ఈ గుర్రాన్ని తయారు చేసిన వాడు దొర్డండుడనేవాడు. ఇతను గ్రీకుల పక్షాన పోరాటానికి 30 నౌకలతోసహా వచ్చాడు.

ఇతను గొప్పశిల్పి, మల్లయుద్ధంలో గట్టివాడుకూడా : అయితే చాలా పిరికివాడు. ఇతను కొయ్యగుర్రాన్ని నిర్మించి, దానికి ఒకపక్కన, పైకి తెలియరాకుండా, తలుపు ఒకటి అమర్చాడు. రెండవ పక్కన కొయ్యలో, "తమ తిరుగుప్రయాణం సుఖంగా జరగగలందులకు బుద్ధిమతీదేవికి గ్రీకులు సమర్పించు కానుక," అని చెక్కాడు. గుర్రం కడుపులోనుంచి బయటికి ఒక తాటినిచ్చిన అమర్చాడు.

తరువాత రూపధరుడు గ్రీకువీరులలో ధైర్యవంతులందరినీ ఈ గుర్రం కడుపులో దాగటానికి ఒప్పించాడు. వీరిలో ప్రతాపుడు, రూపధరుడు, దేవమయుడు మొదలైనవారు సుమారు 30 మంది ఉన్నారు. గుర్రాన్ని నిర్మించిన దొర్డండుణ్ణికూడా ఎక్కించారు. అందరూ ఎక్కిన అనంతరం ఇతను అతి బలవంతంమీద తానుకూడా ఎక్కి, తాటినిచ్చిన లోపలికి లాగేసుకుని, తలుపుమూసి, బీగంవేసేశాడు.

మిగిలిన కార్యక్రమం రూపధరుడు వేసిన వ్యూహంప్రకారం జరిగిపోయింది.

ఆ రాత్రి చీకటిపడగానే గ్రీకులు తమ శిబిరానికి నిప్పుపెట్టేశారు. గుర్రంకడుపులో దాగిన యోధులు మినహా మిగిలిన గ్రీకు

లందరూ రారాజువెంట పడవలలో ఎక్కి బయలుదేరి, పెనెడోన్ దీవికి కొంతదూరాన లంకలమధ్య లంగరు వేశారు. అయితే ఒక్క గ్రీకుమాత్రం కొయ్యగుర్రంజోబాటు బ్రోయ్ తిరాన కావాలనే ఉండి పోయాడు. ఇలా ఉండిపోయినవాడు రూపధరుడికి దాయాది. అతనిపేరు చౌర్యనాదుడు. గ్రీకు నౌకలు తిరిగిరావలసిన సమయం వచ్చి నప్పుడు జ్యోతి వెలిగించి సంకేతం ఇవ్వటం అతని పని.

మర్నాడు తెల్లవారింది. గ్రీకుశిబిరంలో పరిస్థితులు చూడవచ్చిన బ్రోజసు వేగుల వాళ్లు నగరానికి తిరిగివచ్చి, గ్రీకుశిబిర మంతా బూడిద అయిఉన్నదని, సముద్ర తిరాన ఒక బ్రహ్మాండమైన కొయ్యగుర్రాన్ని పదిలిపెట్టి గ్రీకులంతా వెళ్లిపోయారని చెప్పారు. ఈ మాట వినగానే పర్వనుడు తన కుమారులనూ, ఇతరులనూ వెంట బెట్టుకుని గుర్రాన్ని చూడవచ్చాడు.

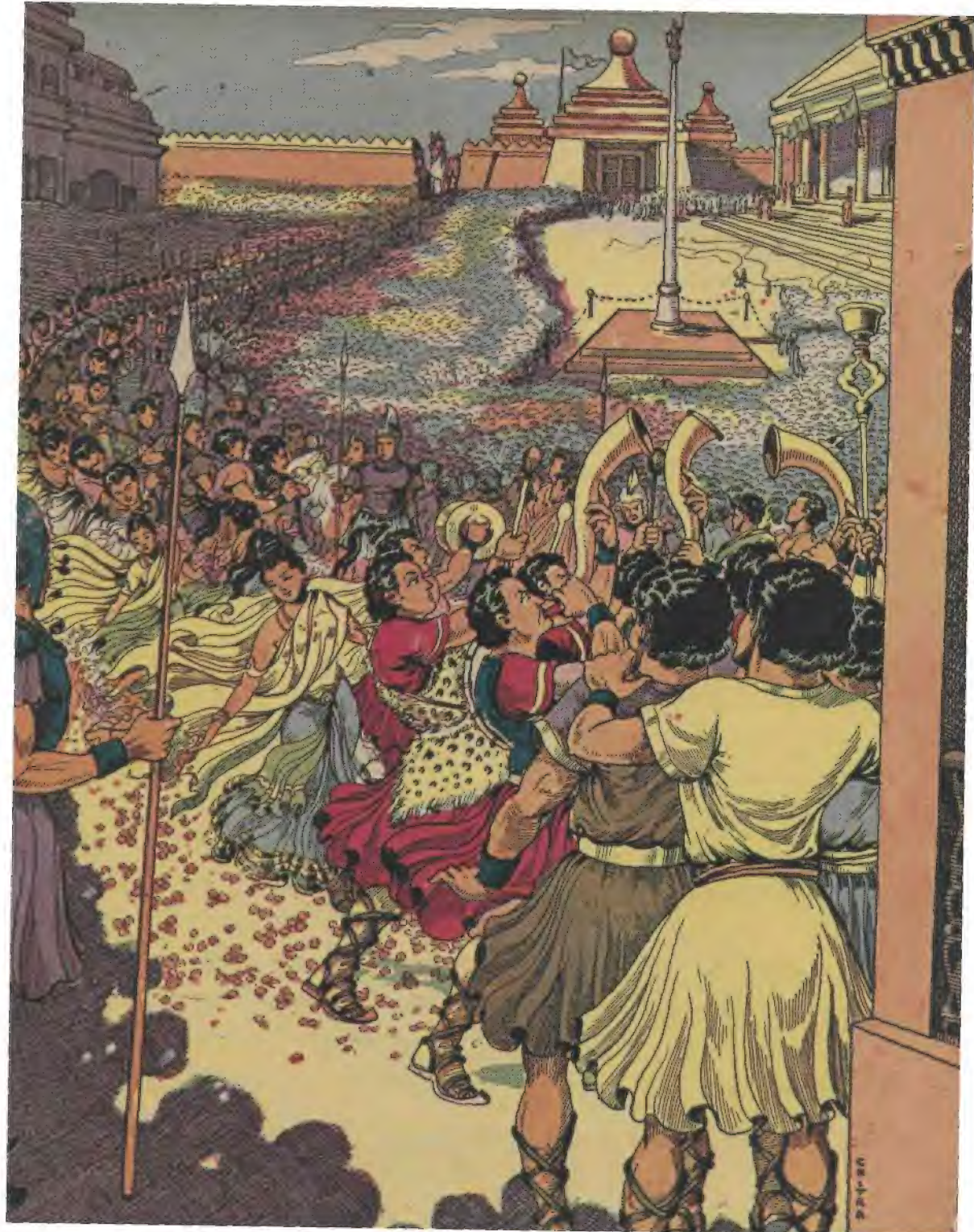
అందరూ గుర్రంకేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న సమయంలో ఒకరు, "ఇది బుద్ధి మతికి కానుక అయినప్పుడు మనం దీనిని నగరంలోకి తీసుకుపోయి బుద్ధిమతి ఆలయం ముందు ఎందుకు ఉంచ గూడదా?" అన్నారు.

మరొకరు, "ఈ యుద్ధంలో బుద్ధిమతి మన పక్షానకన్న శత్రువులపక్షాన అధికంగా సహాయం చేసింది. మనం దీన్ని ఇప్పుడే తగలబెట్టేద్దాం. లేదా, దీన్ని విరగగట్టి, దీని కడుపులో ఏమున్నదో చూద్దాం!" అన్నారు మరికొందరు.

ఈ మాటలకు పర్వనుడు సుతరామూ ఒప్పుకోలేదు. "దేవతకు కానుకగా వది లిన వస్తువును నాశనంచెయ్యటం చాలా పాపం. మనం ఈ గుర్రాన్ని చక్రాలమీద నగరంలోకి చేర్చుదాం!" అన్నాడాయన.

అప్రకారమే బ్రోజసులు కొయ్యగుర్రా నికి చక్రాలు అమర్చి కోటద్వారంవద్దకు

తీసుకుని వెళ్లారు. కాని అది ద్వారం వట్ట లేదు. అందుచేత బ్రోజనులు కోటగోడను ఒకచోట వగలగొట్టి విశాలమైన దారి చేసి ఆ దారిన కొయ్యగుర్రాన్ని నగరంలోకి చేర్చారు. అప్పటికి కొయ్యగుర్రం గోడ కుండా పొయ్యేటప్పుడు నాలుగుసార్లు గోడకు రాచుకున్నది.

గుర్రం గోడదాటి లోపలికి రాగానే, పడ గొట్టిన గోడను మళ్ళీ యథాప్రకారం కట్టి, గుర్రాన్ని నగరమధ్యానికి చేర్చారు.

ఇప్పుడు గుర్రాన్ని గురించి బ్రోజను లలో మళ్ళీ అభిప్రాయభేదాలూ, తగాదాలూ బయలుదేరాయి. పర్తనుడి కుమార్తె అయిన జాలినికి దివ్యదృష్టి ఉన్నది. ఆమె గుర్రాన్నిచూసి, "ఇందులో సాయుధవీరు లున్నారు!" అని కేకపెట్టింది. ప్రత్యామ్నాయుడి కొడుకు తీక్షణదృష్టి అనేవాడు ఆమెను బలపరిచాడు. "మీరు పట్టిమూఢులు! లేక పోతే గ్రీకులు దాసమిచ్చినది తీసుకుం టారా?" అంటూ అతను తన శూలాన్ని గుర్రంమీదికి బలంగా విసిరాడు. అది కొయ్యగుర్రం డెక్కలో గుచ్చుకున్నది. అదే సమయానికి గుర్రంకడుపులో ఆయుధాలు ఒకదానికొకటి కొట్టుకున్నట్టు ఖంగున చప్పుడయింది.

చుట్టూ మూగిన జనం ఒక్కసారిగా అరుస్తూ, "దాన్ని తగలబెట్టండి. ఎత్తి కోటగోడల మీదినుంచి బయటికి పారే య్యండి!" అన్నారు. పర్తనుడి వక్షింవారు మాత్రం కొయ్యగుర్రాన్ని ఏమీ చేయవద్దని జనానికి విజ్ఞాపనలు చేసుకున్నారు.

ఈ విధంగా తర్జన భర్జనలు సాగుతున్న సమయంలో ఇద్దరు బ్రోజను సైనికులు ఒక గ్రీకును ఖైదుచేసి, సంకెళ్లు తగిలించి అక్కడికి తీసుకువచ్చారు. ఇతను చౌర్య నాథుడు. చౌర్యనాథుణ్ణి బ్రోజనులు రక రకాల ప్రశ్నలు వేశారు. రూపధరుడిదగ్గర బాగా శిక్షణ పొందిన చౌర్యనాథుడు

బ్రోజనులకు పూర్తిగా నమ్మకం కుదిరే
టట్టు, ఈ విధంగా చెప్పాడు:

“ప్రబోధుడి హత్యారహస్యం నాకు
తెలుసు. తన గుట్టు నే నెరుగుదునని రూప
ధరుడికి నామీవ గొంతువరకూ కోపం!...
గ్రీకులకు యుద్ధమంటే వినాడో ముఖం
మొత్తంది. గాలి అనుకూలించి సట్టయితే
వారు చాలాకాలం క్రితమే వెళ్లిపోవలిసింది!
బ్రోయోని ముట్టడించటానికి బయలుదేరి
వచ్చేటప్పుడుకూడా ఇలాగే గాలి చాలా
కాలం అనుకూలించకపోతే గ్రీకులు దేవ
తలకు బలులిచ్చి వాయుదేవుణ్ణి మంచి
చేసుకున్నారు. ఈ సారి రూపధరుడు

కాంశుకుణ్ణి ముందుకు లాగి, ‘ఎవరిని బలి
ఇవ్వాలో చెప్పు!’ అన్నాడు. కాంశుకుడు
పది రోజులు గడువడిగాడు. ఈ లోపల
రూపధరుడు అతనికి లంచం పెట్టివుంటా
డని నా నమ్మకం. పది రోజులయ్యాక
కాంశుకుడు సదస్సులోకి వచ్చి నాకేసి
వేలుపెట్టి చూపాడు. నాకు సంకెళ్ళు
తగిలించారు. నన్ను బలి ఇచ్చేలోగా
అవృష్టవశాత్తూ గాలి అనుకూలంగా
వీచింది. వెంటనే నా సంగతి మరిచిపోయి
అందరూ ప్రయాణసన్నాహంలో ముఖిగి
పోయారు. ఆ అదావుడిలో నేను తప్పిం
చుకు పారిపోయాను.”

వర్ధనుడు చౌర్యనాథుడు చెప్పిన ప్రతి మాటా నమ్మాడు. “మరి ఈ గుర్రం మాటేమిటి?” అని ఆయన అడిగాడు.

“బుద్ధిమతి మాకు అనుకూలంగా ఉండిన మాట నిజమే. కాని రూపధరుడూ, దేవమయుడూ కలిసి మీ నగరంనుంచి ఆ దేవివిగ్రహాన్ని ఎత్తుకుపోయాక ఆమె మాపై ఆగ్రహించింది. ఆమె విగ్రహాన్ని మౌలికానికి చేర్చిన వెంటనే విగ్రహంలోనుంచి మూడుసార్లు జ్వాలలు పైకి వచ్చాయి. విగ్రహం పాదాలు చెమటతో చెమ్మగిల్లాయి. దేవికి ఆగ్రహం వచ్చినట్టు స్పష్టమయింది. ఈ సారికి యుద్ధం చాలించి తిరుగుముఖం

పట్టటం మంచిదనీ, బుద్ధిమతీదేవికి ఒక కానుక అర్పించి, వెంటనే బయలుదేర పలిసిందనీ, ఇంకొకసారి మంచి ముహూర్తం చూసుకుని మళ్ళీ యుద్ధానికి రావచ్చుననీ కాంకుకుడు రాజాజుకు సలహా ఇచ్చాడు!” అన్నాడు చౌర్యనాథుడు.

“ఇంత పెద్ద గుర్రం ఎందుకు తయారు చేశారు?” అని వర్ధనుడు అడిగాడు.

“మీరు దీన్ని నగరంలోకి తీసుకు పోకుండా చేయాలని గ్రీకుల ఉద్దేశం. ఈ గుర్రాన్ని మీరు ఉపేక్షగా వదిలివేసి నట్టయితే బుద్ధిమతీదేవి, మీపై ఆగ్రహిస్తుంది. అలాగాక, మీరు ఈ గుర్రాన్ని

శ్రమపడి నగరంలోకి తిసుకువస్తే ఇక మీకు అవజయం ఉండదు! మీ సామ్రాజ్యం నలువైపులా విస్తరిస్తుంది. అలా జరగకుండా చెయ్యాలని ఇంత పెద్ద గుర్రాన్ని తయారుచేశారు,” అన్నాడు చౌర్యనాథుడు.

“పచ్చిఅబద్ధాలు! రూపధరుడి కల్పనలు! వర్తనా, నువ్విమాటలు నమ్మి చెడిపోకు!” అంటూ తీక్షణ్ణుష్టి అరిచాడు. అతను ఇంకా ఇలా చెప్పాడు: “నేనిప్పుడే వెళ్లి నా ఇష్టదేవతకు బలులిచ్చి అరాధించి, ఈ కొయ్యగుర్రాన్ని భస్మిపటలం చేసి మార్గం తెలుసుకుంటాను!”

కాని తీక్షణ్ణుష్టి ఈ పని చేయలేక పోయాడు, బ్రోయ్ నగరాన్ని రక్షించలేక పోయాడుకూడా. ఎందుచేతనంటే, అతను ఇంటికి వచ్చినవెంటనే ఎక్కడినుండో రెండు మహాసర్పాలు వచ్చి తీక్షణ్ణుష్టి కుమారులిద్దరినీ చుట్టి చంపేశాయి. తన పిల్లలను రక్షించబోయి తీక్షణ్ణుష్టికూడా

పనిపోయాడు. కొయ్య గుర్రాన్ని నాశనం చెయ్యాలన్న అతనియత్నం భగ్నమయింది.

ఈ కతునం చూడగానే బ్రోజనులకు చౌర్యనాథుడు చెప్పిన అబద్ధాలలో పూర్తిగా గురి కుదిరింది. కొయ్యగుర్రంమీద బల్లెం విసిరిన పాపానికి బుద్ధిమతీదేవి తీక్షణ్ణుష్టిని శిక్షించిందని వర్తనుడు తలపోశాడు. ఆయన కొయ్యగుర్రాన్ని మంత్రోక్తంగా బుద్ధిమతీదేవికి అంకితం చేయించాడు. బ్రోజనుష్టిలు నదీతీరానికి పోయి పూలుకోసి తెచ్చి మాలలు కట్టి గుర్రంమెడమీద వేశారు, దాని నాలుగు కాళ్ళ చుట్టూ పూలువరిచారు. ఇదే సమయంలో బ్రోజనులు యుద్ధంలో విజయం లభించినందుకుగాను ఉత్సవం జరపటానికి ఏర్పాట్లు ప్రారంభించారు. ప్రశంసనుడుమాత్రం కంగారుగా తన బలాంతో సహా కదిలి ఐడా పర్వతం మీదకు వెళ్లిపోయాడు.

(ముగింపు వచ్చే సంచికలో)

తనకుమాలిన ధర్మం

ఒక చాకలివద్ద ఒక కుక్క, ఒక గాడిదా ఉండేది. గాడిద ఇంటి నుంచి రేవుకూ, రేవునుంచి ఇంటికి బట్టలు చేరవేసేది. కుక్క బట్టలకు కావలాకాసేది.

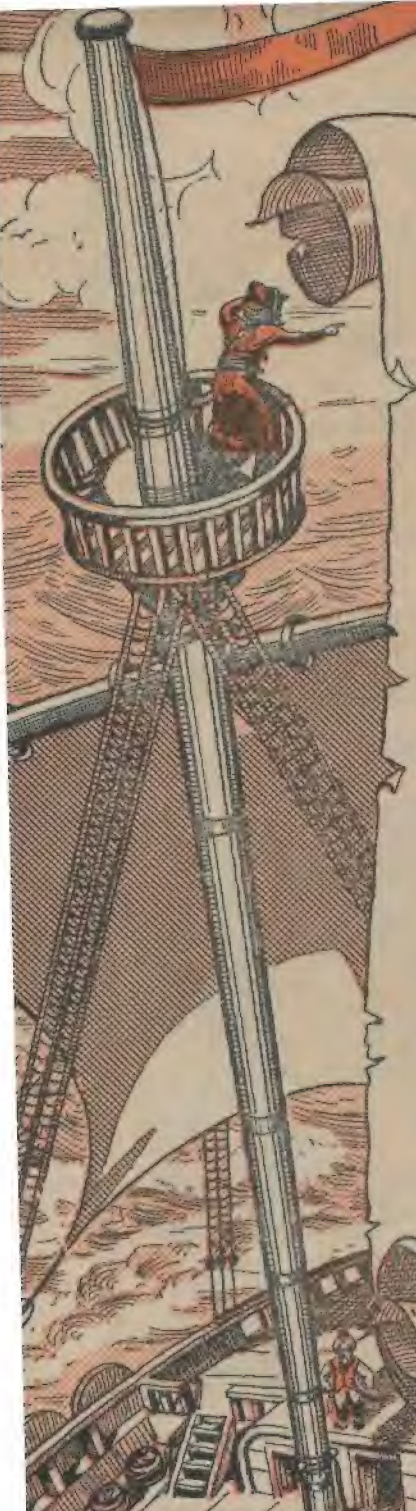
ఒక రాత్రి చాకలివాడి ఇంటిలో దొంగ ప్రవేశించాడు; కాని వాణ్ణి చూసి కుక్క మొరగలేదు.

"దొంగ వచ్చాడు! చూస్తావేం? గట్టిగా మొరిగి యజమానిని లేవగట్టు!" అని కుక్కతో గాడిద అన్నది.

"నాకు కడుపునిండా ఇంత కూడు వెయ్యదు. అందుచేత నేను మొరగను," అన్నది కుక్క.

అందుచేత తానైనా యజమానిని లేపుదామనే ఉద్దేశంతో గాడిద గట్టిగా ఓండ్రి పెట్టింది. చాకలికి నిద్రాభంగమయింది. అతను లేచి బయటికి వచ్చి, నిద్రలేపిందన్న కోపంతో గాడిదను చచ్చేటట్టు కొట్టి, మళ్ళీ వెళ్ళి పడుకున్నాడు. తరవాత దొంగ బట్టలు ఎత్తుకుని తన చారిన తాను వెళ్లిపోయాడు.

A detailed illustration on the left side of the page shows a person in a red outfit standing in a circular basket. The basket is suspended from a tall, vertical pole that has a spiral pattern. The pole is part of a larger structure that looks like a traditional Indian oil press or a similar mechanical device. The background is a textured, reddish-brown color. The entire scene is framed by a decorative border.

నాచెతుడు సిరిద్ బాద్

కొంతకాలం గడిచింది. ఒక సాయంకాలం చల్లగాలి అనుభవిస్తూ ఇంటిముందు కూచుని అనందిస్తూండగా వీధివెంబడి కొంతమంది వర్తకులు వచ్చారు. వారిని చూడగానే దూరదేశాలనుంచి తిరిగివస్తున్నారని స్పష్టమైంది. చాలాకాలం తరవాత మాతృదేశాన్ని చూస్తున్న కారణంచేత వాళ్ళ కళ్ళలో ఆనందం తొణికిసలాడుతున్నది. ఆ ఆనందం దేశంలోనే ఉండిపోయినవాడు అనుభవించలేడు. నాకు మళ్ళీ దేశాటనమీద మనసు పోయింది. నేను వెంటనే వర్తకానికి అనువైన సరుకులు విరివిగా కొని వాటితో బస్రా చేరాను. అక్కడ ఒక పెద్ద ఓడ ప్రయాణానికి సిద్ధంగా ఉంది. ఓడలో నాలాంటి వర్తకులూ, రాజప్రయాణీకులూ ఉన్నారు. నా సరుకులుకూడా ఆ ఓడలో వేయించి, అందులో ఎక్కి బయలుదేరాను.

కొత్త కొత్త విశేషాలు చూసి అనందిస్తూ, సరుకులు అమ్ముతూ, కొంటూ ఒక దేశంనుంచి మరొక దేశానికి, ఒక నగరంనుంచి మరొక నగరానికి ప్రయాణం సాగించాం. కాని ఒకరోజు మేమందరమూ ఓడపైన నిశ్చింతగా విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న

అరవ సముద్రమానం

CHITRA

సమయంలో, మా సరంగు పెద్దపెట్టున అర్ధ నాదాలు చేస్తూ తన తలపాగా విసిరి కింద కొట్టి, ముఖం బాదుకోవటమూ, గడ్డం పీక్కోవటమూ చేశాడు.

మేమంతా ఆయనచుట్టూ మూగి ఏమి టేమిటని అడిగాం. “నాయనలారా, తెలుసుకోండి! మనం దారితప్పి తెలియని సముద్రంలో ప్రవేశించాం. మనని రక్షించే భారం ఇక అల్లాదే! అందరూ అల్లాను ప్రార్థించండి!” అన్నాడు సరంగు.

ఈ మాట అంటూ ఆయన, తెరచాప లను సరిచెయ్యటానికి స్తంభం ఎక్కాడు. ఇంతలోనే భయంకరమైన గాలి ఒకటి సాగింది. దాని తాకిడికి చుక్కాని తునా తునకలై పోయింది. సరంగు స్తంభం దిగి వచ్చి, “అల్లాను మించిన శక్తి లేదు! విధి బలాన్ని ఎవరూ అడ్డగించ లేరు! స్నేహితులారా, యీ క్షిణాన మన ఆటకట్టయి పోయింది!” అన్నాడు.

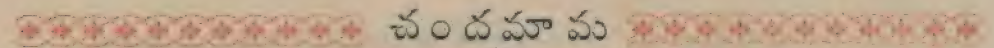
ప్రయాణీకులందరూ గగ్గోలుపెట్టి ఒకరి కొకరు వీడ్కోలు చెప్పసాగారు. ఇంతలోనే గాలికి ఓడ ఒక పర్వతాన్ని డీకొని అప్పడం నలిగినట్టు నలిగిపోయింది. ప్రయాణీకులు కొందరు నీటిలో మునిగిపోయారు. కొందరం యాదుకుంటూ, అక్కడక్కడ నీళ్లమధ్య

ఉన్న రాళ్ళను చేరుకుని అప్పటికి ప్రాణాలు దక్కించుకున్నాం.

ఈ పర్వతం ఒక పెద్ద లంక అంచున ఉండి సముద్రంలోకి పాడుచుకు వచ్చింది. లంక వెంబడి తీరంనిండా పగిలిపోయిన ఓడల శిథిలాలున్నాయి. వాటితాలూకు సరుకుల బెళ్లు పడిఉన్నాయి. ఆ బెళ్ళలో నుంచి ఖరీదైన సరుకులూ, నగలూకూడా బయటికి వచ్చిఉన్నాయి. వీటిమధ్య మేము తీరం చేరాం.

నేను కొంత దూరం నడిచి ఒక కొండ వాగు వద్దకు చేరాను. ఈ వాగు సముద్రంలో పడటానికి మారుగా ఒక కొండ

వగులులోనుంచి బయలుదేరి లంకలోపలికి ప్రవహిస్తూ కొంతదూరం వెళ్ళి ఒక గుహలో దూరింది. ఈ వాగు రెండు గట్టులా కెంపులా, ఇతర రంగుల రాళ్ళూ, పచ్చలా, వెండి, బంగారు కణికలూ ఉన్నాయి. వాగులోపలకూడా గులక రాళ్ళకు బదులు అమూల్యమైన రత్నాలుండి ధగధగ ప్రకాశిస్తున్నాయి. ఆ ప్రాంతాల వెదజల్లి ఉన్న సంపదను మనుష్యమాత్రు డెవడూ ఎన్నడూ కళ్ళజూసి ఉండడు. ఆ దృశ్యం కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలుపుతూ ఉంది. వాగువెంబడి మేలురకం ముసాంబరం చెట్లున్నాయి.

ఇవన్నీ గాక ఈ లంకలో విచిత్రమైన ప్రవాహం ఒకటి ఉన్నది. అది నీటి ప్రవాహం కాదు. కొండలమీద ఉండే అంబరు ఎండవేడికి కరిగి నల్లని తారులాగా అయి ప్రవాహంకట్టి సముద్రంలోకి పారుతుంది. సముద్రపు చేపలు ఈ అంబరు ద్రవాన్ని ఆత్రంగా తాగేస్తాయి. కొంత సేపయాక అది వాటి కడుపులో ఇమడక వాంతి అయిపోతుంది. అది నీటిమీద తేలి రంగు మారి, గట్టిపడి తృణమణి అయి ఒడ్డుకు కొట్టుకు వస్తుంది. అంబరుప్రవాహం మూలానా, తృణమణి మూలానా ఈ లంక అంతటా చక్కని సువాసనలున్నాయి.

ఇంత సంపదా ఇక్కడ ఉండికూడా మానవుడికి దీన్ని అనుభవించే గీత లేదు. ఎందుకంటే ఈ ప్రాంతాలకు వచ్చిన నావ భగ్నం అయితీరవలసిందే తప్ప తిరిగి పోయే ఆశ లేదు. అందుచేత ప్రాణాలతో ఈ లంకను చేరిన మేము ఈ సంపదమధ్య దిక్కులేని దరిద్రులమై పోయాము. ఎన్నో విందులు చెయ్యటానికి సరిపడే మూల్యం ఉండికూడా మేము ఆకలికి అలమటించవలసి వచ్చింది. మా దగ్గర ఉన్న కొద్ది ఆహారాన్ని ఎంతో న్యాయంగా పంచుకున్నాం. అయితే నాలాగా ఉపవాసాలకు

అలవాటు పడని నా అనుచరులు తమ అహరాన్ని ఒకటి రెండు పూటలలో తినేసి, కొద్ది రోజులకల్లా అకలికి మాడి ఒక్కొక్కరుగా చావసాగారు. నేను వాళ్లకు చేయగల సాయం ఏమీలేదు. నా వంతు అహరాన్ని మాత్రం పొదుపుగా కొంచెం కొంచెమే, అది కూడా రోజుకు ఒకసారే, తింటూవచ్చాను.

బతికున్నవాళ్లం చచ్చిపోయినవారిని సముద్రతీరాన ఇనకలో పాతేశాం. శవాలకు కప్పటానికి తగిన బట్టలు అక్కడ బోలెడున్నాయి. ఈ బాధలన్నిటికీ తోడు సముద్రంమీదినుంచి ఒక గాలి వీచి అందరికీ రోగాలు తెప్పించింది. నేను తప్ప చావకుండా మిగిలిన వారంతా ఈ రోగాలపాల పడ్డారు. చివరకు చచ్చినవాణ్ణి పూడ్చేసి, నేను ఒంటరిగా ఆ లంకలో మిగిలాను.

ఎంత పొదుపుగా తింటున్నా? నా అహారం కూడా అయిపోవచ్చింది. "ఇప్పుడు నేను చస్తే నా శవానికి స్నానం చేయించి పాతి పెట్టేవాళ్లు కూడా లేరే! నేనే ముందుగా ఎందుకు పోయానుగాను?" అని విచారించాను. నాకోసం నేనొక గొయ్యికూడా తవ్వకున్నాను. అవసానకాలం సమీపించి నప్పుడు నేనా గొతిలో పడుకుంటే వాయు దేవుడే నన్ను పూడ్చకపోతాడా అని నా

ఉద్దేశం. నా విరక్తి చెప్పటానికి లేదు. "ఒరే, సిండ్ బాద్! అయిదుసార్లు చావు తప్పి కన్ను లొట్టపోయినా నీకు జ్ఞానం రాలేదు. దాలిగుంటలో పడుకున్న కుక్కలాగా నువు మళ్లీ మొదటికి వస్తూనే ఉంటావు. ఎందుకు నీకి ధనదాహం? నీ కున్నదంతా ఖర్చుచేస్తూ తిన్నా మూడు తరాలకు సరిపానే!" అని నన్ను నేను తిట్టుకున్నాను.

కాని ఈ పశ్చాత్తాపం వెనకే ఒక ఆలోచన వచ్చింది. ఆ గుహలో దూరిన ప్రవాహం మాటేమిటి? అది కొండ అవతల బయటికి వచ్చి ఉండాలి. ఆ ప్రవాహం ఎక్కడికి

పోతుంది? అక్కడ ఏమున్నది? ఇక్కడ దిక్కుమాలిన చావు చచ్చేకన్న ఆ ప్రవాహం సంగతి తెల్చుకునే ప్రయత్నంలో చావటం ఎంతో మేలుకాదా?

ఈ ఆలోచనతో నాకు కాస్త ఉత్సాహం వచ్చింది. నేను ముసాంబరం కొమ్మలు కొన్ని పెద్దవిగా చూసి పోగువేసి వాటిని కలిపి కట్టి ఒక తెప్ప తయారుచేశాను. దానిమీద పగిలిపోయిన ఓడల చెక్కలు పరిచాను. కనిపించినంతలో పెద్ద పెద్ద మణులూ, తృణమణులూ ఏరి మూటలు కట్టి తెప్పమీద ఎత్తుగా పోగుచేశాను. తర వాత నాదగ్గర మిగిలివున్న అహరంతోసహా తెప్పమీద ఎక్కి, రెండు చెక్కలు తెడ్లుగా ఉపయోగిస్తూ, వేగంగా ప్రవహిస్తున్న వాగు మీద ప్రయాణమైనాను.

నా తెప్ప వాగువెంబడి పోయి పోయి, వాగుతోబాటే కొండగుహలో దూరింది. లోపల గాఢాంధకారం. వాగు ఎన్ని మెలి

కలు తిరిగితే తెప్పకూడా అతివేగంగా అన్ని మెలికలూ తిరుగుతూ పక్కన ఉన్న రాతికి కొట్టుకుంటున్నది. అప్పుడప్పుడూ నా తల రాతికప్పుకు కొట్టుకుంటున్నది. చూసి తప్పకుండామా అంటే ఆ గుహ్య రంలో కన్ను పాడుచుకున్నా కనిపించటం లేదు. "ఈ అంధకారకూపంలో కెందుకు ప్రవేశించానురా, దేవుడా? ఇంతకన్న ఆ ఇసకలో చచ్చిపోయినా బాగుండేదే!" అను కున్నాను. కాని వెనక్కు పోయే మార్గం లేదు. వాగు పల్లానికి దిగుతున్నకొద్దీ దాని దూకుడు హెచ్చుతున్నది. నేను పట్టు కున్న తెడ్లు కేవలం నిరుపయోగమయాయి. అందుచేత వాటిని వదిలేసి, తెప్పను కరుచు కుని బోల్తా పడుకున్నాను. లేకపోతే నా తల పగిలిపోయేటట్టు కనిపించింది. అట్లా పడుకున్నవాణ్ణి స్పృహ తప్పిపోయిన వాడి లాగా నిద్రపోయినాను.

(ఇంకా వుంది)

తోడేలు దుర్బుధి

కుందేలు తనకు శాస్త్ర చేసినప్పటినుంచీ నక్క కుమిలి పోతున్నది. కుందేలు తన పైన ఎక్కి సవారీ చేసిన కొద్ది రోజుల అప తల ఒకనాడు నక్క ఎక్కడికో పోతూ ఉండగా తోడేలు ఎదురుపడి, “ఇదేమిటి, నక్కబావా? చిక్కి సగమై పోయావే? ఒంట్లో బాగుండటంలేదా?” అని అడిగింది.

నక్క రుసరుసలాడుతూ, “ఆ కుందే లును చంపి తిన్న రోజున, నా రోగమంతా పోతుంది,” అన్నది.

నక్కను కుందేలు ఏడిపించిన సంగతి అడివి అంతటా అదివరకే పొక్కిపోయింది. అయినా తోడేలు ఏమీ ఎరగనట్టుగా, “అదేమిటి? ఆసలు ఏం జరిగింది?” అని అడిగింది ఆశ్చర్యంనటిస్తూ.

నక్క జరిగిన సంగతంతా చెప్పింది.

అంతా విని తోడేలు, “ఈ భాగ్యానికే నువ్వు విచారపడాలా? ఈ సాయంకాలం

లోపుగా మనం ఆ కుందేలు అంతు కనుక్కుందాం!” అన్నది.

“ఎట్లా అంతు కనుక్కుందామని నీ ఉద్దేశం?” అని నక్క అడిగింది.

“మాయమాటలతో కుందేలును మీ ఇంటికి రప్పిస్తాను, సరా?” అన్నది నక్క.

“మా ఇంటికి రావటానికి కుందేలుకు గుండా, చెరువా? ఎన్నటికీ రాదు!” అన్నది నక్క.

“అదంతా నాకు వదిలెయ్యి. నువ్వు ఇంటికి పోయి చచ్చిపోయినట్టుగా మంచం మీద బిర్రబిగుసుకొని కదలకుండా పడుకో. కుందేలు వచ్చి నీ వెంటమీద చెయ్యి వేయగానే పట్టేనుకో! తెలిసినదా?” అన్నది తోడేలు.

నక్కకు ఈ మాట వినగానే పరమానంద మయింది. ఇంటికి వెళ్లి, మంచంమీద బిర్ర బిగుసుకుని వెల్లికిలా పడుకున్నది.

ఈ లోపుగా తోడేలు కుందేలు ఇంటికి వెళ్లితలుపు తట్టింది. లోపలినుంచి కుందేలు, “ఎవరు వారు?” అని అడిగింది.

“నేను, తోడేలునులే! ఒక్కసారి తలుపు తియ్యి. నీ కొక అశుభవార్త చెప్పి పోదామని వచ్చాను,” అన్నది తోడేలు.

“అశుభవార్తే? ఐతే ఆవశ్యం వినాలి!” అంటూ కుందేలు తలుపు తెరిచింది.

“ఇంతకు మునుపే, పాపం మన నక్క చచ్చిపోయింది. నువ్వు వెళ్లి ఒకసారి చూసి రా!” అన్నది తోడేలు.

“మరి ఉత్తరక్రియలు చేయించక ఇలా వచ్చావే?” అని కుందేలు అడిగింది.

“అదుగో, ఆ పనిమీదే వెళ్తున్నా!” అంటూ తోడేలు జారుకున్నది.

నక్కను చూడబోవాలా, వద్దా అని కుందేలు కాస్సేపు ఆలోచించి, “వెళ్లి, అసలు విషయ మేమిటో తెలుసుకుందాం!” అని నిశ్చయించుకున్నది.

కుందేలు, నక్క యిండికివెళ్లి, తలుపు నెట్టి లోపలకు తొంగి చూసింది. నక్క, తోడేలు చెప్పినట్టే, పక్కమీద వెల్లికిలా పడుకుని, బిర్రబిగుసుకుని ఉన్నది.

కుందేలు తనలోతాను మాట్లాడుకుంటున్నట్టుగా, “పాపం, శవాన్ని చూడటానికి ఒక్కరూ వచ్చినట్టులేదే? నాకా బోలెడంత పని ఉన్నది.” అన్నది. నక్కలో కొంచెం కూడా కదలికలేదు. కుందేలు మళ్లీ ఈ విధంగా పైకి అనుకోసాగింది.

“నక్కబావ నిజంగా చావలేదేమో! ఎందుకంటే, తమను చూడవచ్చినప్పుడు చచ్చినవాళ్లు వెనకకాలు చాచి, ‘ఓ హో!’ అంటారుగదా! నక్క అలా అనలేదేమబ్బా? నక్క చావకపోతే నాకి శవహారంకూడా దేనికి? నా దారిన నేను పోతాను!”

ఈమాట వినగానే నక్క తన వెనకకాలు పైకి చాచి, “ఓ హో!” అన్నది. మరుక్షణం కుందేలు శరవేగంతో పారిపోయింది.

పోటోవ్యాఖ్యల పోటీ :: బహుమానం రు. 10 లు

1957 జూలై సంచికలో ప్రకటింపబడే ఫోటోలకు నమూనాలు

★ పై ఫోటోలకు సరిపిన వ్యాఖ్యలు ఒక్క మాటలోగానీ, చిన్న వాక్యంలోగానీ కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం వుండాలి.)

★ మే నెల 10-వ తేదీ లోగా వ్యాఖ్యలు మాకు చేరాలి. తరువాత చేరే వ్యాఖ్యలు ఎంత మాత్రమూ పరిశీలింపబడవు.

★ మాకు చేరిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా వున్న నెట్టుకు (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రు. 10/-లు బహుమానం.

★ వ్యాఖ్యలు రెండూ పొస్తుక్కార్డుపైన (వాసి, ఈ అడ్రసుకు పంపాలి:-చందమామ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ, మద్రాసు-26

మే నెల పోటీ ఫలితాలు

మొదటి ఫోటో : 'నిజము వ్యాయామంబు,

రెండవ ఫోటో : నిండు జవ్వన మిచ్చు!'

పంపినవారు : S. T. V. S. D, అయ్యంగార్, బ్రాహ్మణకోడూరు పోస్టు,

(వయా) పొన్నూరు - (గుంటూరుజిల్లా)

బహుమతిమొత్తం రు. 10/- ఈ నెలొఖరులోగా పంపబడుతుంది.

పాములు

పాములుకూడా సరిస్సపాతే. ప్రపంచంలో 2 వేలకు పైబడిన రకాల పాములున్నాయి. వీటిలో కొన్ని చాలా విస్తృత, మరికొన్ని 30, 40 అడుగులుకూడా ఉంటాయి. కాని కొన్ని లక్షణాలు అన్నిటికీ సమంగా ఉంటాయి.

ఈ లక్షణాలలో ఒకటేమిటంటే: అన్ని పాములూ పొట్టలమీద పాకుతాయి; ఏ పాముకూ కాళ్ళుండవు. వాటి అడుగుభాగాలలో ఉండే పొలుసులతో అవి నేలను పట్టుకుని కదులుతాయి. నున్నటి నేలపై వాటికి పట్టు చిక్కదు, అందుచేత అవి గరుకునేలమీద వేగంగా పరిగెత్తగలవు. కొన్నిరకాల పాములు ఈడగలవు, చెట్లు మొదలై నవి ఎక్కగలవుకూడా.

పాముల శరీరాలపైసకూడా పొలుసులుంటాయి. వాటి శరీరాలపైన రంగు రంగుల మచ్చలుండి చూడటానికి చాలా అందంగా ఉంటాయి.

వాటికి దంతాలుంటాయి, కాని వీటిని పాములు అహారం సమలక్షానికి ఉపయోగించవు. పాములు తమ ఆహారాన్ని ఉన్నపాళంగానే మింగేస్తాయి. పాముల దంతాలు లోపలివేపుకు వంగి ఉంటాయి. విషసర్పాల దంతాలు దెల్లగా ఉంటాయి, ఆ దెల్లలో విషం ఉంటుంది. అవి కాటువేసిన వారి శరీరాలలోకి ఈ విషం ఎక్కి, నాడీ మండలాన్ని నాశనం చేసి చివరకు చావు కలిగిస్తుంది.

అన్ని పాములూ విషంతో చంపవు. కొన్ని పాములు; కొండచిలువలాటివి, తమ శరీరాలను ఇతర మృగాలచుట్టూ పెనవేసి, నెక్కి చంపేస్తాయి.

పాముల అహరావసరాలు అతి చిత్రంగా ఉంటాయి. చాలి మాతులు చూడటానికి చిన్నవిగానే కనిపించినా, అవి తమకన్న చాలారెట్లు లావు ఉండే బంతువులను కబళించగలవు. ఒక పాము 24 గంటల కాలంలో నాలుగు గొర్రెపిల్లలను మింగింది. ఇంకొకటి 93 పాముల బరువుగల మేకను గంటన్నర కాలంలో మింగింది. మరొక పాము ఒక పూటలోనే 31 పాముల మేకనూ, 43 పాముల దుప్పిని మింగింది. సాధారణంగా ఇంత మొత్తాలలో అహరాన్ని మింగే పాములు విషనర్పాలు కావు.

కొన్ని పాములు ఇతర పాములను మింగుతాయి. ఒక "జా"లో ఉండే పాము తనకన్న కొద్ది అంగుళాలు మాత్రమే చిన్నదైన పామును మింగిందట!

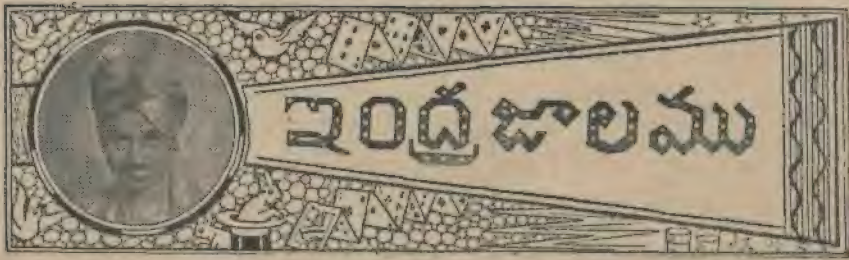
పాములు 18 నెలలపాటు అహారం లేకుండా ఉండగలవు. ఇందువల్లనే కావచ్చు, అవి గాలి తింటాయని మనవాళ్లు చెబుతారు. కాని, పాములు నీరు లేకుండా బతకలేవు.

పాములు చాలాకాలంపాటు పెరుగుతాయి. ఇందుకుగాను అవి ఏడాదికి అయిదారు పార్లు కుటుసాలను విడుస్తాయి. కుటుసం విడవటం పాముకు సులువైన పనికాదు.

ఆఫ్రికాలో ఉండే కొన్ని రకాల తామపాములు దూరాన ఉండే, తమ నోటినుంచి విషాన్ని ఇతర బంతువుల కళ్లలోకి గురిగా ఉమ్ముతాయి. ఈ విషం చంపడుగాని కళ్లు పోగొడుతుంది.

మానవుడు అనాదిగా పామును శత్రువుగా చూస్తూ వస్తున్నాడు. చాలా మంది కనిపించిన పామునల్లా చంపేస్తారు. కాని కొన్ని పాములు మనిషికి అవకారం చెయ్యవు, మిడుమిక్కిలి ఉపకారంకూడా చేస్తాయి. ఇవి పొలాలలో ఉండే ఎలుకలనూ, ఇతర క్షుద్రబంతువులనూ తినేస్తాయి.

ప్రొఫెసర్ పి. సి. స్కార్

ఇది అతి సులువుగా, సరంజామా అతే లేకుండా, ప్రదర్శించదగిన మంచి ట్రిక్కు.

ఐంద్రజాలికుడు తన జేబులో నుంచి మొదటగా ఒక చిన్న గొట్టం తీసి ప్రేక్షకులకు చూపించుతాడు. ఈ గొట్టం మామూలు అగ్గిపుల్ల కంటే కాస్త

పెద్దదిగా ఉంటుంది, రెండు వైపులా తెరిచి ఉంటుంది.

తరువాత ఐంద్రజాలికుడు తన జేబులోనుంచి ఒక అగ్గిపెట్టె పైకితీసి, అందులోనుంచి ఒక అగ్గిపుల్ల బయటికి తీస్తాడు. ఆ తరువాత, తాను ముందు చూపిన గొట్టాన్ని నిలువుగా పట్టుకుని, తాను తీసిన అగ్గిపుల్లను తలకిందులుగా, పైనుంచి కిందికి వచ్చేలాగు ప్రవేశపెడతాడు. (1వ చిత్రం చూడండి.) ఐంద్రజాలికుడు అగ్గిపుల్లను గొట్టంకించి చివరనుంచి బయటికి లాగినప్పుడు, ఆ అగ్గిపుల్ల తల కింది వైపుగా ఉంటుందని అంచనా అనుకుంటారు. కాని అలాకాక, అగ్గిపుల్ల తలపైనే ఉంటుంది. (2వ బొమ్మ చూడండి.)

(అందుకే ఈ ట్రిక్కుకు “తల కిందులు అగ్గిపుల్ల” ట్రిక్కుని పేరు.)

ఇక, ఈ బ్రిక్కులో గల రహస్య మేమిటంటే—

ఈ బ్రిక్కులో ఉపయోగించే అగ్గి పుల్ల మామూలు అగ్గిపుల్ల కాదు. రెండు చివరలా నల్లని తల లుండేలాగు ఒక అగ్గిపుల్లను బండ్రజాలికుడు ముందు గానే తయారుచేసి తనవద్ద ఉంచు కుంటాడు. నేను సాధారణంగా తుమ్మ బంకగాని, మైనంగాని ఉపయోగించి, దానికి రంగు వేస్తాను; మామూలు అగ్గిపుల్ల తలకు ఉండే మందులాగే కనవడేటట్టు చేస్తాను.

ఈ విధంగా రెండు తలల అగ్గిపుల్ల తయారుచేసుకున్నాక మిగిలినది చాలా తేలిక—బ్రిక్కును ఆకర్షవంతంగా, తెలివిగా ప్రదర్శించటం మాత్రమే.

బండ్రజాలికుడు ఈ రెండు తలల అగ్గిపుల్లను మామూలు అగ్గి పెట్టెలోనే ఉంచి, ప్రేక్షకులకు చూపటానికి తీసి నప్పుడు, అగ్గిపుల్ల తలలో ఒకదాన్ని తన వేళ్లమధ్యన, కనవడకుండా పట్టు కుంటాడు. అతను దాన్ని గొట్టంలో పెట్టేటప్పుడు అది తలకిందులుగా ఉన్నట్టు కనిపిస్తుంది. మళ్ళీ దాన్ని గొట్టం అడుగునుంచి పైకి లాగేటప్పుడు పుల్లతాలాకు రెండవ తల వేళ్ళ మధ్యన ఉండిపోయి, బయటికి వచ్చే టప్పుడు అగ్గిపుల్ల తలపైకి ఉన్నట్టు కనిపిస్తుంది.

యూరప్ లో అట్టతో చేసిన అగ్గి పుల్లలు వాడతారు. అక్కడ ఈ బ్రిక్కు చేసేటప్పుడు మరొక వద్దతి ఆవలం బించాలి. ఆ అగ్గిపుల్లను నిలుపునా రెండుగా చీల్చి, రెండు సగాలనూ తల్లకిందులు చేసి మళ్ళీ అంటించాలి.

(3వ చిత్రం చూడండి) ఈ పుల్లకు రెండు చివరలా తల ఉంటుందికాని, ఒక్కొక్క తలా ఒక్కొక్క వైపు కని పిస్తుంది. అందుచేత బండ్రజాలికుడు గొట్టంలోనుంచి పుల్లను పైకి లాగే టప్పుడు పుల్లను తిప్పాలి.

వార్తలు-విశేషాలు

కేంద్రం నిర్వహిస్తున్న ఢిల్లీ, బెనారస్, అలీపూర్, శాంతినీకేతన్ విశ్వవిద్యాలయాలలో — దక్షిణభారత భాషలలో ఏదో ఒకదానిని బోధించే యోర్పాట్లు చేయటానికి ప్రభుత్వంవారు సంప్రతింపులు జరుపుతున్నారు.

ఇండియన్ నేషనల్ అట్లాస్ సంస్థవారు మొట్టమొదట హిందీ అట్లాసును సిద్ధం చేస్తారని, దీనిలో 25 పేజీలు వుంటాయని విజ్ఞానపరిశోధన శాఖవారి నివేదికవల్ల తెలుస్తున్నది. ఈ అట్లాస్ 1957 సెప్టెంబరులో ప్రచురింపబడుతుంది. ఇందులో ఆనేక విషయాలను గురించి వివరాలు ఉంటాయి.

రొమన్ చక్రవర్తి బైబేరియన్ తల్లి పెన్సినారాణి బొమ్మ గల బంగారు నాణాలు, ఈ మధ్య హైదరాబాదులో కొంత తవ్వకంలో బయటపడినాయి. ఇవి సుమారు 2000 సంవత్సరాల నాటివైనా, ఎంతమాత్రం చెక్కుచెదరలేదు. వాటిపైన గల లాటిన్ అక్షరాలు సులభంగా చదవటానికి వీలుగా ఉన్నాయి.

షఫీక్ స్మారకభవనం శంకుస్థాపనోత్సవానికి అధ్యక్షత వహిస్తూ, పండిత నెహ్రూ ఇలా చెప్పారు : “భాషలను నేర్చుకోడానికి సహాయపడే మొదడులోని కణాల పటుత్వం వదేళ్ళ తర్వాత తగ్గిపోతుందని, అందువల్ల ప్రాథమిక దశలోనే పిల్లలు ఎక్కువ భాషలు నేర్వ

గలరని కెనడియన్ సర్వే డాక్టర్ పెన్ఫీల్డ్ తెల్పాడు. మాటలు పలికే తీరు, వాక్య నిర్మాణ పద్ధతి, మొదలైన భాషకు సంబంధించిన ప్రాథమిక సూత్రాలను చిన్నతనంలోనే గ్రహిస్తే పయస్సు పచ్చినతర్వాత వ్యాకరణం మొదలైనవాటి అధ్యయనంలో చిల్లలు భాషాపుష్టని చేకూర్చుకోవచ్చు.”

* * * *

ఆంధ్రరాష్ట్రంలో పరిశ్రమలలోని కార్మికులకు 2.94 కోట్ల రూపాయల ఖర్చుతో 7,055 ఇళ్లను నిర్మించే కార్యక్రమాన్ని ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ద్వితీయ ప్రణాళిక కాలంలో అమలు పరచబోతున్నదని సహకారశాఖా మంత్రి చెప్పారు.

* * * *

భారత విమానదళపు 24-వ వార్షికోత్సవ సందర్భంలో న్యూ ఢిల్లీలో చిత్రవిచిత్ర గతులతో విమాన విన్యాసాలు జరిగినాయి. ప్రధాని నెహ్రూ పాలం విమానాశ్రయంలో వీటిని వీక్షించి, సైనిక వంశంనం స్వీకరించారు. బాతీయ యువజన దళానికి చెందిన వైమానిక శాఖవారు జరిపిన విన్యాసాలవల్ల నెహ్రూ చాలా ఆనంది చూపారు. ఏరు నడిపిన చిన్న చిన్న విమానాలలో కొన్ని, గంటకు 100-120 మైళ్ళు వెళ్లగలవటం.

* * * *

హైదరాబాదు పరిసర ప్రాంతాల్లో గల నృటికపు రాళ్ళు, ప్రస్తుతం బొంబాయి మొదలైన కేంద్రాలకు ఎగుమతి చేయబడుతున్నాయి. వీటి వినియోగానికిగాను గాజు పాకరీలను ప్రారంభించవచ్చుననీ, కళ్ళద్దాల ఉత్పత్తికికూడా అవకాశాలున్నవనీ గనులను పరీక్షించిన అధికారులు తెల్పుతున్నారు.

* * * *

ఏప్రిల్ 10-వ తేదీన భద్రాచలంవద్ద గోదావరి నదిలో, యాత్రికుల పడవలు రెండు మునిగి పోవటంతో ఘోరమైన ప్రమాదం జరిగింది. మునిగిపోయిన యాత్రికులు 200 కు పైగా ఉండవచ్చునని తెలిసింది. ఈ 12-వ తేదీన గంగానదిలోకూడ పడవప్రమాదంవల్ల 75 మంది దుర్మరణం పొందారు.

చిత్రకథ

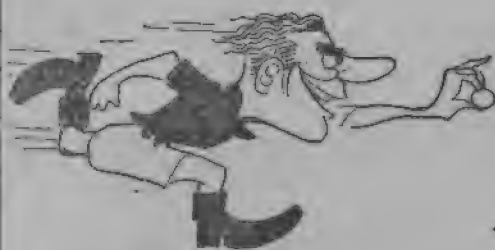

దాసూ, వాసూవాళ్ళ మామిడితోటలో, రోజూ ఏవరో కాయలు దొంగలిస్తున్నారు. దాసూ, వాసూలు ఆ దొంగను పట్టుకునేందుకు ప్రయత్నించారు. కాని, వాళ్ళు తోటలోకి వెళ్ళినప్పడల్లా అక్కడ ఉన్న ఒక దిప్పి బొమ్మ కేకలు పెట్టి, గంతులు వేస్తూ, దాసూ, వాసూలను భయపెట్టసాగింది. ఒక రోజున 'బైగర్' తన తలకు కట్టివున్న రాక్షసుడి బొమ్మతో వెళ్ళి, దిప్పి బొమ్మమీదకు దూకింది. ఏదో భూతంవచ్చి మీదపడుతున్నదనుకుని దిప్పిబొమ్మ వెనక దాగివున్న దొంగ కుర్రాడు హదిలి పారిపోబోయాడు. కాని దాసూ, వాసూలు అతణ్ణి పట్టుకున్నారు.

అరె, గెలిచిన ఆయన కనపడరేం?

ఆయన ప్యారీ మిథాయిలు
కొనుక్కుందుకు వెళ్లేరు!

FRS. 4616

కె. టి. జంగే & కంపెనీ,
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్,

బొంబాయి - 4

చందాదారులకు మనవి

పైనెల చందమామలు యీనెల చివరి వారంలో పోస్తు అవుతవి. సకాలంలో అందనివారు, వారి పోస్టాఫీసులో ఫిర్యాదు చేస్తూ, పై నెల పదోతేదీ తోగా మాకు తెలియపర్చ గొరుతాము. ఆ పైబడి వచ్చు కంప్లెయింట్లు, గతనెలలో చేరలేదనే కంప్లెయింట్లు గమనించబడవు.

మేనేజరు

ఇదుగో నీ
అరోకా

అరోకా పెన్ వర్క్స్ తెనాలి ఆంధ్ర

గెవాక్రోమ్ పరిపూర్ణమైన చిత్రాలకు

అయినప్పటికీ అతి చవుకయిన ఫిలిము !

ఇదే, మీరు సగటి వెలుగులో ఫోటోలు తీయుటకు ఉపయోగించే లోక సమ్మతమైన అర్థేపిలిము. ప్రశస్తమైన డెట్-డెట్ స్పాష్టుకు అగత్యమయే మూడు ముఖ్య లక్షణాలు గెవాక్రోమ్ కు ఉన్నవి.

- ★ ఎక్కువైన వేగము
- ★ కాంతిసంకేతమైన సుస్పృశమణము
- ★ గొప్ప విస్తృతి

కనిక గెవాక్రోమ్ 30వే ఉపయోగించి మీ చిత్రాలకు కాంతిని పటిమగత్తినీ కూర్చండి !

GEVAERT

వెల: రు. 2/1/0 120, 620 సైజులకు. రు. 1/12/0 127 సైజుకు.

ALLIED PHOTOGRAPHICS PRIVATE LIMITED

ఎల్లయిడ్ ఫోటోగ్రాఫిక్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

కస్తూరి బిల్డింగ్, జంషెడ్పూర్ రోడ్డు, బొంబాయి-1.

రిజిస్టర్డ్ నం.: 119923

డైమండ్ సుగంధవక్రపాడి

ఉపయోగించువారికి గమనిక

మా 'డైమండ్' మార్కు సుగంధవక్రపాడి అతి రుచికరమైనది, అన్ని విధాలా మిక్కిలి ప్రసిద్ధిచెందినదిన్నీ. మీరు ఈసారి వక్రపాడి కొనేటప్పుడు—“మాకు 'డైమండ్' మార్కు సుగంధవక్రపాడి కావాలి. అదే ఇవ్వండి. ఇతరములు ఏవీ వద్దు” అని కచ్చితంగా చెప్పి, అడగండి.

ది డి. పి. ఆండ్ కంపెనీ,

కౌల్ బజార్ - బళ్ళారి-1.

—: సెల్సుడిపోలు :—

చీరాల - గుంటూరు - కర్నూలు - అదోని - ముల్లి.

తండ్రి
కొడుకు
కథ

రాజ్ కపూర్ వారి
అబ్
ది లి
డూర్
నహా

కెరెక్టర్స్ : అమర్ కుమార్

పాటలు : శైలేంద్ర - హసన్ జైపురి

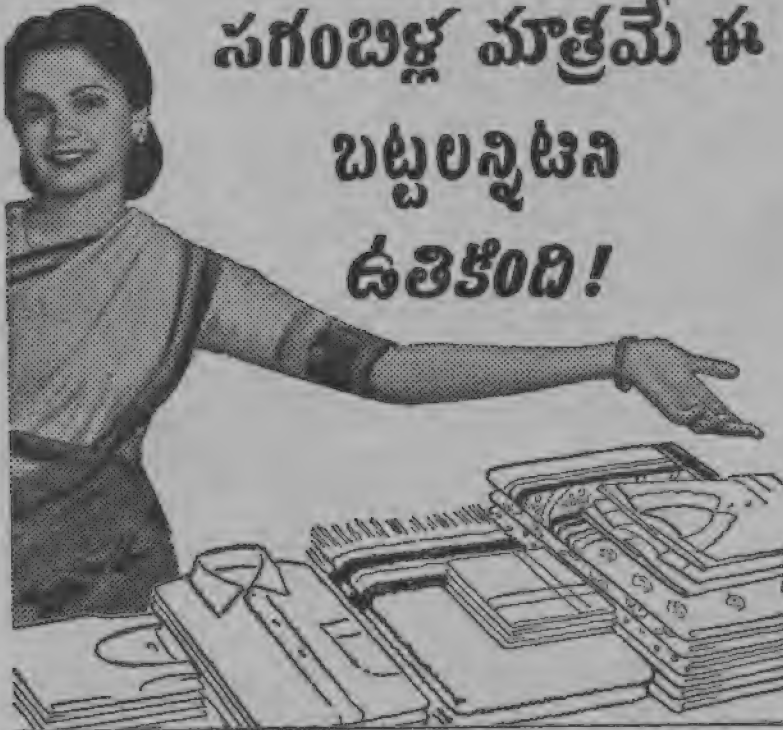
సంగీతం : దత్తరామ్

చూడండి! సన్ లైట్

సగంబిళ్ల మాత్రమే ఈ

బట్టలన్నిటని

ఉతికింది!

అట్లు చేసినట్టిది దాని అధికమైన నురగ

సన్ లైట్

సబ్బు

బట్టలను తెల్లగాను కాంతివంతముగాను, ఉతుకును

S. 243-60 TL

లైట్ సన్ లైట్ సబ్బు

జాన్సన్ అండ్
జాన్సన్

చక్కని పాపాయిలకు
ఒక చక్కని పొడరు

ఉచిత పుస్తకము

పిల్లల సంరక్షణను గురించిన ఉచితముగా దొరకే
జాన్సన్ యొక్క పుస్తకము కావాలని వ్రాయండి.
దీనితో తల్లి తండ్రులకు ఉపయోగపడే విషయ
ములు ఎన్నో ఉన్నాయి. మీకు యింగ్లీషు మరియు
హిందీ పుస్తకములలో ఏది కావాలో తెలపండి.

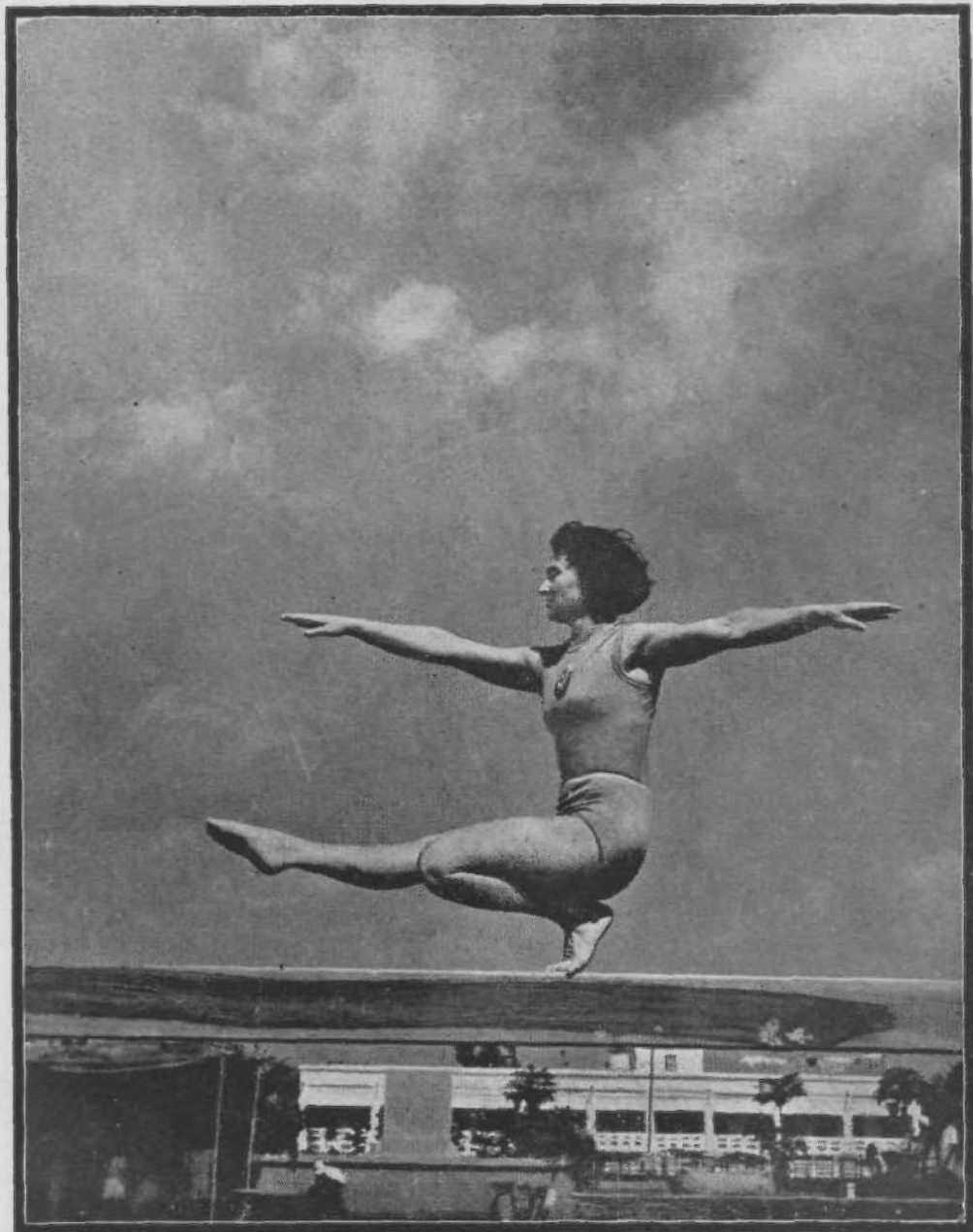
జాన్సన్ అండ్ జాన్సన్, పి.ఓ. బాక్స్ 1976, డిపార్ట్మెంట్ 40-సె జొంబాయి

త్వరలో
విడుదల..

—: డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :—

ఆంధ్ర & సిడెడ్ : విజయ పిక్చర్స్
 నైజాం & మైసూరు : ది.కర్ణాటక ఫిలిమ్స్ లిమిటెడ్
 స్టూడియో : వాహిని

బహుమతి
పొందిన వ్యాఖ్య

నిండు జవ్వన మిచ్చు !'

పంపినవారు :
S. T. V. S. D. అయ్యంగార్

